

KAKO VZGOJITI SVOJEGA OTROKA

Vodi: Lana Prancer, Brežice, 22. aprila 2017

Takole. Sedaj lahko končno tudi pričnemo. Danes smo se tudi mi malce načakali. Vendar, kakorkoli že – užitek vas je opazovati, občudovati. Tako, da, vsekakor, ni nobenih oviric tudi, če počakamo nekaj minut ali nekaj vaših trenutkov.

Lepo in toplo, srčno pozdravljeni iz Naših sfer. Danes imamo posebne daritve za posebne izbrance oziroma za tiste, kateri so se odločili za sodelovanje z nami in so se odzvali oziroma ste se odzvali tudi na Naše druženje.

Pod Mojim nadzorom se bo nekako prepletalo današnje druženje – tako v Ozvezdnemu delu kot tudi v domačem, vašem predelu. **Moje imenovanje je preprosto le Jorgovanski Vladni mož, kateri imam danes posebno čast, posebno sodelovanje in predvsem posebne daritve za vas.** Daritve, katere so namenjene na tematiko in je tematika pravzaprav vzgoja otrok, je daritev postavljena in predvsem pripravljena samo za tiste in samo tokrat, kateri ste se odzvali na Naše povabilo.

DARITEV KRISTALNE ENERGIJE

Moram opevati. **Daritev je pripravljena v smeri ali v postavitvi, kjer imate svoj delež v svojem otroku in se povezuje ta medsebojni delež. In vaš delež, kateri je v otroku, se na ta način, na posebno energijo v Zlatih sferah tudi povezuje.** Kaj in kako boste izvedeli tudi med samo postavitvijo samega druženja.

Veseli me, da ste se odzvali na tematiko tudi tisti, kateri morda nimate otrok. Marsikoga je malce – kako naj se opevam?, zasuknilo: »Kakšna tematika? Kakšna postavitev? Vzgoja otrok?! Jaz nimam otrok!«

Pa imate! Sami sebe imate v različnih deležih, ne le v otrocih. Vendar, kakorkoli že. Otroci so vaše in naše največje bogastvo. Tako pravite, tako pravijo in bodo pravili še tisočletja naprej. Pa to še kako zelo tudi drži. Zakaj?

Preprosto zato, ker so tudi vaši deleži v njih. Kar pomeni, ko vzgajate otroka, ko ga vodite, usmerjate, preusmerjate, poskušate izoblikovati tako ali drugače, vzgajate sami sebe v njemu.

Kar pomeni, če se ne zavedate tega, se boste pa morda po tej tematiki današnjega druženja, da se je vredno potruditi za vsakega otroka, ne glede na to, ali je vaš ali ni vaš, ali je sosedov ali je od drugod, ali pa morda le mimoidoči na cesti.

Vzgoja otrok ni samo tisto nekaj – kdaj je potrebno spati, kdaj je potrebno vstati, kdaj je potrebno jesti, kdaj je potrebno kaj drugega delati. Vzgoja otrok zajema celovitost vsega, vsakega posameznika, kot družbe, kot celovitosti.

Kaj bomo naredili, če ne bodo pravilno vzgojeni? Kakšna je mera med pravo vzgojo, med slabo vzgojo? Kaj je sploh slabega? Kaj je pravzaprav dobrega?

V vsakemu izmed nas, pa naj bo še tako zelo malo ali drobno energetsko okružno polje, ali delček ali drobec, pa je lahko navzven tako zelo slab, hudoben, zloben, podaja nasilje, podaja jezo in agresijo, nihče ga ne mara, se v vsaki osebi, v vsakemu posamezniku skriva droben prahec ljubezni ali kristalne energije. In prav na to kristalno energijo se bo danes podarjevala kristalna energija.

Ta kristalna energija se bo shranjevala v središču kronske čakre, v zlatemu obročku. Oziroma, vi imate kronsko čakro. Okoli se vam shranjuje zlata energija. In ta kristalna energija bo v kronski energiji. Tam bo aktivirana kristalna sfera oziroma vpeta in podarjena je kristalna energija.

In ko boste vzgajali in ko boste preko tematike dojeli in razumeli, kaj Smo vam pravzaprav pripravili za nocojšnje, pri Nas, druženje, boste doumeli, kaj pomeni kristal v tej energiji.

Kristalna energija se vedno znova aktivira preko srcá. In ne le preko srca. Preko srca se začutita dva, da se ljubita, da se zaznata.

Kristal je energija usode. Ne karme. Ampak usode.

Kako peljati? Kako aktivirati in kako se spraviti v usodo, torej tisto, kar ste si zaobljubili, predno ste se v zemeljski čas potopili, predno so vam zemeljsko karmo, zapis davnine podarili v zemeljskih plasteh. Se pravi, točno s to energijo boste povezani. In ta kristal je tisti, kateri vas bo usmerjal, peljal in postavljaj.

Ko se dva najprej vidita, se vidita preko oči. Zaznate utrip. Ker se energija poveže in aktivira iz oči v kristalni energiji, v lasku ali pa se energija dveh dejansko prične vrtinčiti izza zatilja, ko se dva pogledata.

Najprej izza zatilja, ker je tam takozvani praspomin. Od tam se energija zasukne kot v spirali in se spusti navzdol v predel pleksusa, od koder je odboj in širina in se aktivira srčna energija.

Takrat se dva zaljubita. In od tistega momenta naprej se energija iz enega pretoči kot signal bele energije na drugega, ga preplete in nastaja, takozvana kot nekakšna osmica ali pa močna, navidezna bela ali kristalno bela energija. Temu pravite ljubezen.

Ko je ljubezen aktivirana, ko je ljubezen postavljena, ko je ljubezen sestavljena pomeni, da se dva res zaobljubljata oziroma, da sta prešla na tok energije usode.

Ta energija se čuti navzven. Prav prasketa. Že od daleč vidite, da se dva ljubita. Kako? Sije jima oko. Sije jima koža. Dobita na sebe aktivirano energijo, katera je kot sijaj na vsakemu posamezniku.

Enaka energija se aktivira, ko je mati noseča oziroma, ko ženska dejansko se oplodi, pride do sijaja. Enaki sijaj prenaša tudi otrok, ko se rodi.

Torej, vse je enaka energija.

Kristalček ali kristalna energija pa bo skrbela za ta nihaj, da boste vedno znova čutili ljubezen in zaznavali ljubezen ob aktivaciji kogarkoli – ali bližnjega ali celo najbližjega, svojega otroka.

Z VZGOJO OTROK VZGAJAMO SAMI SEBE

Ko vzgajate otroke, se najprej ozavestite, da otroci imajo vas v sebi in vzgajate tudi sami sebe.

Če so vam otroci naporni, težavni, zahtevni in ste jim težko nekako v vzporedni liniji, da bi tekla energija, ker vam je zelo hudo z njimi, ker so trmoglavi in svojeglavi, najprej pomislite – kaj, ko morda gledate sami sebe iz predhodnih življenj in ste vi tu tisti delež, kateri vas najbolj zmoti.

In verjemite!

Običajno tisto, kar vas najbolj moti v otroku, tisto nekaj, čemur niste kos, imate občutek, da ne nadvladujete, je običajno tisti temačni košček od vas.

Nato se obrnite na drugi predel. Opazujte energijo in vidite, da otrok ima nekaj impulzivnega, kar je pozitivnega, kar je dobrega, kar vam je milo. In v trenutku se iz vas poda nasmeh in potrdite: »To ima pa po meni!« Enaka energija. Torej, točno tisti delček, kjer vi začutite pozitivno energijo v notranjosti posameznika ali otroka, govori o dejstvu, da je to tisto nekaj, kar je bilo vašega, koščkanega pozitivnega.

In ne le to!

V konceptu, v kateremu se nahajate, torej dejansko vzgajate sami sebe. Ne vedno, ampak zelo pogosto.

KONCEPT DRUŽINSKE VEJE SE LAHKO POSTAVLJA TISOČLETJA NAPREJ

Duša, katera je izbrala vas, je bila predhodno izbrana. Torej, koncept družinske veje se lahko postavlja tisočletja naprej.

Kako je to mogoče, da lahko v družinskemu toku točno veste, kateri bo šel v vlogo očeta čez pet rojstev ali deset? In tudi zakaj?

Preprosto zato, ker je ustvarjena matrica, matrica časa, po kateremu ste že pluli.

Zemlja je odraz kopije nečesa, kar je bilo v drugih ozvezdijih, v drugih časih, v drugih prostorih.

Kaj vi res mislite, da je Zemlja, in ta kraj in ta trenutek tukaj in sedaj, prvič in zadnjič ustvarjen čas? Velika zmeta! Žal, ste v veliki zmoti.

Vse, kar se tiče in pretaka preko Zemlje in zemeljskega življenja, je nekoč, nekje že bilo. Tako se energija pretaka in pretaka že iz drugih planetarnih ozvezdij. In zato je ustvarjen zapis spomina, lahko v časih in v prostorih, o katerih popolnoma nič ne veste, ali pa sila malo. In predvsem je to lahko tudi planet ali bil planet, kjer ste živeli v drugačni simbiozi. Zato tudi hrepenite po tisti popolnosti, po tisti popolni družini, če ste na takšnemu planetu tudi bili.

Zato ves čas upate, da bo vaš otrok dihal z vami. Čisto preprosto, zato, ker je nekoč bil ustvarjen spomin. Zato vi hrepenite, ker imate spomin nečesa, kar je že bilo.

Vendar, kakorkoli postavljate, kakorkoli obračate – torej, ko imate svoje potomce, ko imate svojo lastno kri, se energija iz vas deli naprej. Hočete ali nočete, je to golo dejstvo. Že, ko vi v genih ali v genetiki pogledate svoje zapise vidite, da se nahaja marsikaj od staršev, od dedkov, od pradedkov. Nekaj pa je čisto tujega.

Tisto nekaj, kar je čisto tujega je točno pripadnemu tistemu, kateri se je odločil, da se bo povezoval v vaši veji.

In ker je bil nekoč ustvarjen že spomin in ker je Zemlja učilnica in žal, **mučilnica** za izoblikovanje, za zorenje, za postavitve pomeni, da skozi ta proces vi dejansko vzgajate sami sebe. Gledate sebe v njih. In so obdobja, kjer dobesedno, ko pogledate v njih, v otroke ali pa jih gledate le po zunanosti, vidite sami sebe. Preslikava!

Ne vidim človeka ali posameznika tukaj, kateri se ne bi kdaj obregnil ob to in dejal: »Wau, kako mi je podoben! Wau, takšen sem bil, ko sem bil majhen! Uf, tako nabrušen sem bil, ko sem bil mladenič!« Se pravi, to so kosi, katere imate v otroku.

Torej, nekateri preprosto pozabljate ali pozabljajo, da imate v otroku sami sebe.

Če vam je težko vzgajati nekoga, katerega imate pred obličjem, pomislite na to, da vzgajate sami sebe.

Zakaj sami sebe? Kaj bom s tem deležem? To pripada otroku!
Nikakor ne, dragi moji.

Ko duša, ko celovitost večih plasti sebe sestavlja, odluči tisto, kar je vašega, kar ste vi dali za to, da je morda se neka energija vpela in prišla do vas, boste tisto, tiste deleže ali koščke vi od otrok, ko pride vam čas, dobili nazaj.

Torej, zagotovo se je vredno potruditi. Če že ne za njih, pa za sebe. To si pomnite in zapomnite!

KAKO PRAVILNO VZGAJATI OTROKA?

Kako nastopati, ko pa nimate nekih pravil?

Nekdo je pred časom dejal: »Za vsako postavitev, za vsak aparat imamo navodila uporabe.« Smejal Sem se. »Kako prav imaš!«, Sem mu dejal. Pa je ta moški še vedno vztrajal. »Za otroke, za vzgojo otrok ni navodil!«

Pa Sem se smejal in mu znova dejal: »Da, imaš prav!«

Pa še kako zelo ima prav! Le po kakšnem konceptu vzgojiti otroka, da ga boste vzgajali prav? Da ga boste vzgojili v moralnega, v družabnega, v povezovalnega, v srčnega, iskrenega, predanega. Predanega komu? Sistemu, kateri dela robote, robotizirane enote. Zavisí, kaj si sami želite.

KOT STARŠI MORAMO BITI SREČNI

Najprej morate vzgojiti sebe! Kot drugo, morate zagotoviti, da ste vi srečni kot starš, kot posameznik v neki celici, da boste enako omogočili tudi svojim otrokom.

Ali je otrok srečen v družbi ali v družinici, v kateri je, je zelo relativno, glede na podlago, glede na postavitev, katero ji ali mu omogočate vi sami. Se pravi, je nekako tudi zapis, katerega prenaša po strukturi materije oziroma po strukturi karme ali Zemlje in hkrati tudi kos, katerega je on sam kot nekdo, kateri je bil v Usodi, dojel, kaj lahko doprinaša, se pravi, je pa ta še zadnji delež.

Mnogo je teh konceptov, katerih je potrebno nekako spojiti ali medsebojno vezati ali povezati. Pa tako zelo preprosto je.

Kot starši morate najprej pogledati na sebe – na to, ali vi v življenju delate kompromise ali vi sami sebe mučite, ali vi sami sebe programirate ali vi sami sebe uničujete?

Zelo preprosti segment večih povezav.

Zakaj, Bom dejal tako zelo, da sebe mučite ali sebe podrejate, usklajujete ali si dopovedujete?

Ko namreč srečate partnerja, ste vsi zaljubljeni. Vsaj večina. Nekateri že v samemu začetku naredite kompromis. Predvsem dekleta. Žal, je v sodobnem času malce obrnjeno. So, žal, že moški tisti, kateri malce kalkulirajo.

Drage ženske. Toliko let, desetletij nazaj, ste si velikokrat izbirale moškega, kateri je bil finančno odvisen, samostojen. Morda je imel kakšen položaj. Morda denar ali premoženje. Zato, da bo vam lažje. Da ne boste pričele iz nič.

Moški pa je gledal na to čisto drugače. Imam položaj. Imam status. Imam denar. Imam premoženje. Torej sem na boljši poziciji. Ona se mi bo podredila.

Ali je to harmonija že v samemu začetku? Nikakor ne. Ali je to simbioza? Nikakor ne. Ampak je suženjstvo. Program.

Kaj narediti? Zelo preprosto.

Prenehajte gledati na materialnost. Glejte s srcem. Kadar pogledate s srcem in bi danes izbirale ali izbirali in bi bili z današnjim umom in razumom v segmentu postavitve tukaj in sedaj, bi izbrali zagotovo srce.

Zakaj? Zelo preprosto.

Če imate srce in če se dva ljubita, si pripadata, postaja svet lepši. Ker postaja svet lepši, skupaj ustvarjata harmonijo in privlačita tudi tisto nekaj, kjer se ustvari materialnost. Ampak, če sta imela predhodno ljubezen in zaveznitvo in pripadnost, jo zagotovo ohranjata tudi v sedanjosti.

V sedanjemu času pa je kalkulacija mnogo bolj v ospredju po moški strani. Mlajši moški gledajo starejše ženske. Le zakaj?

Zato, da dobijo nekaj, kar ima ženska starejšega porekla. Ima modrost. Ima sluh. Prisluhne in te sliši. Ima čas za tebe. Ni na Facebooku, kot imate vi radi ta portal. Ni na kavici, ker si vzame čas in je z vami na kavici in kramlja o modrih postavitvah. Ne kramlja, kako se bo zvečer oblekla. Ne kramlja, kako se bo zvečer napila. Kako se bo morda zvečer »zadela«. Kakšen bo party, kakšna bo zabava. Kakšno bo neko »malikovanje«, izničevanje, poniževanje.

Modra žena zrelih let točno ve, kaj hoče in kaj noče.

Ko se duhovno zbudi, se prične izražati.

Mlajši moški norite za zreliimi ali starejšimi ženami, ker imajo tisto nekaj, kar mlade skorajda več nimajo. Slušnost – prisluhne, sliši, ozavešči in poda sama sebe naprej, sama sebe v oporo in si vzame čas za vas.

ZA DOBER PARTNERSKI ODNOS JE POTREBNA LJUBEZEN IN GLOBOKO SPOŠTOVANJE DRUG DRUGEGA

Če bi imeli časa dovolj in bi se medsebojno spoprijateljili, bi se v samemu začetku globoko spoznali, bi bilo drugače. Spoznala bi drug drugega v karakterju, v umu, v razumu, v čutenju. Dejansko v tem, kaj ima kdo rad, kaj kdo nima rad.

In predvsem modre žene in modri moški, kateri se sedaj, v sodobnosti, tako težko najdejo skupaj, ker je vse obrnjen svet, na glavo postavljen svet, kot pravite pri vas. Zato vam je tako zelo težko ali hudo v temu konceptu, bi danes delali čisto drugače.

Če bi se v samemu začetku vzljubili in globoko spoštovali, bi to energijo naprej tudi podelili. Ko bi se porodili otroci, bi to medsebojno energijo prenašali na otroke. Energija otrok bi bila odraz vas samih, kar pomeni, da bi to globino, spoštovanje drug do drugega, ljubezen drug do drugega podzavestno, nagonsko, kako pravite pri vas?, kar avtomatsko, podarili naprej otrokom. Enemu. Dvema. Trem. Petim. Kdo bi vedel, koliko bi jih imeli? Morda pa sploh nobenega.

Pa ne zato, da jih ne bi imeli radi. Morda zato, ker se bojite imeti radi. Ker se bojite ceniti in ljubiti samega sebe, da si zaupate in upate.

Ko pridete v koncept, da z ljubeznijo ustvarite plod, z ljubeznijo skrbite za ta plod, da raste – pomislite moški, kolikokrat v življenju, ko so otroci še bili v nastajanju, ko ste vi svoje seme otresli, naredili, kar ste pač naredili – kolikokrat ste ženo, prijateljico, partnerico, svojo izbranko ali pa ljubico, kdo bi vedel, kako ste delali svoje otroke ali potomce, morda zavestno, morda pa čisto tako, po mali smolci. Kdo bi vedel?

Kolikokrat ste iskreno se dotaknili otroka v rasti? Kolikokrat ste objeli ženo, partnerico, vašo ljubezen okoli boka in se privili na njen trebuh, da ste začutili gibanje vašega srca, vašega duhá, vašega telesa, vas samih?

Pozabili ste!

Redki, redki ste, da ste se dotaknili tega trebuha.

Pa veste zakaj?

Zato, ker ste z mislimi drugje. Z mislimi ste: »Fuuu, kakšno breme sem si nakopal?! Uf, sedaj mi bo težila za preživnino. Kaj za vruga mi je bilo treba tega? Imam ženo in sedaj imam ljubico. Imam dva otroka. Le kaj bom sedaj s trem?«

Torej, misli se razpršujejo.

Pa pomislite rajši na to, da ste vi znotraj, da morda imate priložnost, da boste vzgajali in vzljubili tega otroka in hkrati skozi to vzljubili sami sebe.

OTROCI DELAJO ČUDEŽE, OTROCI SO SLIKA NAS SAMIH

Ali ste opazili, da otroci delajo čudeže?

Ko se rodijo, je nekaj na njih, kar je magičnega, kar je tako spokojnega, tako čistega, da skorajda ni človeka, ko prime otroka in ga vidi, ga začuti in ga privije k sebi, da se mu ne zarosi oko. Skorajda ni človeka, kateremu usta ali nasmeh ne bi zasijal preko celega obličja.

Torej, ko imate otroka ali ste ga imeli v roki, v dlani, vedno znova razmišljate o tem: »Le kaj bo s tem otrokom?« Pa kaj je z vami?

Kaj pa je z VAMI? Rastete. Zorite. Postajate modri. Postajate plemeniti. Postajate razigrani ali pa zavistni. Postajate zlobni ali pa ljubeči. Kdo bi vedel, kaj vse raste v vas? Razen, če vas po diagonalni pogledamo, po zapisih, potem že vemo, kaj kdo dela, raste ali ustvarja.

Bistvo vsegá je, da otroka najprej začutite.

Ko začutite otroka in ko ste povezani z njim, je drugo bistvo, da pomislite na to, da imate popravni izpit. Vaš otrok je vaš drugi delež, kateri bo vam odtehtal in naredil in postoril in naredil vse za vaše najvišje dobro.

Saj uporabljate ta izraz, a se ga premalo zavedate.

Ko otrok izživi ta kos vas samih, katerega ste vi podarili, dobite nazaj. Če nič drugega, se potrudite za to, da boste svoj delež dobro postavili. Ker to je lahko odločilno zrno graha – ali tonete ali pa sijete.

Torej, če dajete v otroka ljubezen, boste skozi to aktivirali ljubezen v njemu.

Ti otroci, kateri rastejo v takšni harmoniji dveh, katera se ljubita, spoštujeta, sprejemata, podpirata, se vsa ta ljubezen vidi na otroku.

Otrok je vaša slika.

Ko je otrok depresiven, jezen, besen, nejevoljen, ni nikoli zaradi družbe, ampak zato, ker je osnovna celica krivična do vsegá.

Pomislite tedaj, ali ste morda vi tisti, kateri ustvarjate to polje, ker ste v odnosu, v družinici, kjer se vi prilagajate? Če se prilagajate vi, se bodo prilagajali tudi otroci.

Če boste vi modri, mirni in ukrojeni, bodo takšni tudi vaši otroci. Če boste eksplozivni, kričeči, noreči nad drugim, nad partnerjem, nad očetom, bratom ali sestrom ali komurkoli, bodo takšni

tudi vaši otroci. Če boste vi srčno se izrazili, bodo takšni tudi vaši otroci. Ne morejo biti drugačni.

Ne drži zlato vaše pravilo. Kako je mogoče? Oče in mati sta krasna starša, a otrok je pravi vragec. Kako je to mogoče? Nista tako krasna starša, ker si lažeta, ker ustvarjata navidezno harmonijo in ustvarjata pritisk in sta za družbo krasna, super in fajn, kot pravite pri vas.

PRED OTROKI NE MOREMO NIČESAR SKRITI

Ampak, osnovno in zlato pravilo je vaša celica – oče in mati.

Zato je krivično do otrok, da ohranjate, se pretvarjate in upate, da bodo otroci zrasli in dorasli in da bodo odšli. Saj bodo. Z vašim vzorcem. Z vašo bolečino, katero vi vzgajate v sebi. Zato vas otroci čutijo.

Pred otroci ne morete ničesar skriti. In tako je tudi prav, zato, ker imate sebe v njih. In kar se dogaja z vami, se dogaja tudi v vaših otrocih. Kar pomeni, da otroci čutijo, vidijo in vedó. Ne imejte jih za nore! Ne lažite svojim otrokom, ker lažete sebi. Če lažete sebi, lažete svojemu deležu znotraj otroka, lažete celotni skupnosti, katera je sestavljena vašega otroka.

Pa otrok, kljub temu, da se trudite, še vedno vas ne sliši.

Noče se oprati. Noče skočiti na sekundo, da ugasne televizijo. Noče iti spat, ker se mu ne ljubi. Ste morda kdaj pomislili, da tudi vaš otrok noče jesti, pa bi vi radi, da jé?

Zelo preprosto. Ne poslušate se!

Če bi vi sami sebe poslušali in prisluhnili svojemu telesu, bi vaše življenje bila pravljica, ker bi jedli tisto, kar vam telo podpira, kar telo rabi, kar telo vsrkava.

Ni dobra kombinacija že v osnovi – če imate vi radi meso, pa otrok po vsej sili noče mesa, torej, zakaj siliti otroka, da je meso? Preprosto zato, ker ste se vi tako odločili! Pa ste morda kdaj pomislili, da imate že v osnovi lahko krvno skupino drugačno? Eno ali drugo. Osnova podlage je drugačna.

NAJVEČJI PROGRAM JE DRUŽINSKA CELICA

Otroci točno vedó. Iz skupka vsegá, tisoče vrste hrane, bodo vzeli samo tisto, kar tisti trenutek rabi in čuti. Otrok sebe posluša, dokler mu vi ne vcepite program.

Največji program je družinska celica.

Do četrtega leta starosti bi moral biti vsak otrok v sklopu mamice. Ne v vrtcu. Ne v družbi drugih ljudi, da ga imajo navidezno radi zaradi denarja, ker plačate, ker poskrbite.

So pa posamezniki, kateri s srcem sprejemajo otroke in jim morda v družbi dajo več ljubezni, kot pa so jo deležni doma. Tako, da ni zlatega pravila.

Vedno je nekje poskrbljeno, da otrok dobi lahko priložnost, da občuti, kaj pomeni imeti vsaj rad. A je velika praznina med besedo »imeti rad«, ljubiti ali ceniti.

Torej, kadar imate radi, ker vam je beseda »ljubim te« tako težko izgovorljiva, a je lahko prazna ali pa polna.

Če vi dejansko IMATE RAD, pomeni, da imate radi svojega psa, svoj avto, svoj telefon, svoje oblačilo, svojo mamo, pa morda hišo ali pa soseda. Pač imate radi.

LJUBITE pa pomeni – čutiti od srca, iz globine pripadati in dihati drug z drugim. To pomeni beseda »ljubim te«.

CENITI pomeni spoštovati. Če spoštujete, ste ljubeči, ste nekako topli in običajno iskreni.

Besede, katere podprete z dejanji, s čustveno energijo »LJUBIM TE«, ljubim te, ali pa, ko stisnete k sebi in zašepetate: »Ljubim te, srce.« Velika razlika v energiji besed, ker je podprto z dejanji, s čustvi ali občutki.

Ali pa se žena zadere: »Ali me sploh ljubiš?« »Ja, ja, ljubim te. Nehaj mi težiti!«

Se pravi, beseda »LJUBIM TE« jo uporabljajte, ko čutite.

IMETI RAD pa pomeni – imeti pač rad, da ga ne sovražite. Ampak, tudi beseda »RAD«, če jo podprete s srcem, ko objamete in zašepetate: »Res te imam rad.«, je lahko enaka v moči besede, energije kot »Ljubim te.«.

Kolikokrat pa objamete svojega otroka iskreno, da on začuti ali je začutil, da ga res imate radi? Da ga res čutite in mu zašepetate: »Rad te imam. Ponosen sem, da si z menoj. Srečen sem, da si deliva skupne poti.«

Povejte. Izrazite se! Ampak le tedaj, ko tako čutite.

Če boste to energijo dejansko opazovali – ta energija dela čudeže med vami. Ker, kar vi dajete svojemu otroku, ko on začuti, da ga čutite, ko čuti, da se zavedate, da obstaja, da ga vidite, da ga zaznate v vsej njegovi nemoči, morda v prvi zaljubljenosti, prvemu trpljenju, prvi borbi za dokazovanje, da nekaj velja, da vas ima rad, da vas spoštuje, da želi biti del vas, vašega trenutka, vsakega momenta.

Ko vi buljite v ekran, pa morda otrok stoji poleg, pa se dere, pa dreza, pa tečnari, morda le želi, da ga vidite, da ga opazite, da ga preprosto objamete. In da objamete in začutite sami sebe. Tako zelo malo je potrebno, pa tako zelo veliko.

VSAJ ZA EN TEDEN ODSTRANIMO TELEFONE, RAČUNALNIKE, TV PROGRAME

Pomislite na to, kako ste krivični do otrok!

Otrok mora spati, ko si zajčki operejo zobe. Gledal Sem to. Ko je Ta Deklič rasel, je bilo tam, malce čez sedmo uro Deklič že pripravljen za spat. Zajčki so si oprali zobe. Fantastičen program! »Spat!« Vsem se je to dogajalo: »Zajčki so si oprali zobe. Ura je cajt.« In šli ste spat. Tako zelo preprosto, pa tako zelo ljubko.

Vsi ste se jokali: »Zakaj moram spat?«

Kaj pa danes naredite?

V tistem času, ko ste šli vi spati, so si običajno vaši starši vzeli čas drug za drugega. Kramljali. Klepetali. Se morda posedli na teraso ali za mizo ali pa se preprosto, le imeli radi.

V današnjemu času nimate zajčkov, kateri bi si oprali zobe. Bom dejal – škoda za vas! Ampak, ženete otroke, da si operejo zobe, hm, če se sploh spomnite na to, če niste preveč zaposleni s svojimi mislimi, s svojimi dejanji, svojimi telefoni, svojimi tablicami, računalniki, TV ekrani. Ampak je veliko bolje, če ste zunaj z otroki, pa klepetate v družbi, polno otrok, z drugimi mamicami, imajo otroci več od vas, verjemite!

Zakaj ne bi za spremembo pričeli videti drug drugega? Zakaj ne bi en mesec ali en teden poskušali tedaj, ko ste v družbi svojih otrok ali v družbi drug z drugim, odložiti vaš ekran – telefonski, tablični, katerikoli?

Ko vidite, da nekdo pride do vas, poskušajte samo odstraniti telefon in ga dajte proč in se morda samo nasmehnite drug drugemu in zavestno pazite na to, da telefona ne vzamete v dlan, dokler je nekdo nasproti vas.

Pomislite na to, da pride otrok za mizo in se trudi zlesti za mizo, pa vi buljite v ekran. Pomislite, da bi otrok jedel, pa se trudi jesti, pa vi buljite v ekran. Pomislite na to, da se otroku nekaj zaleti, pa prične bruhati, pa vi buljite v ekran.

Tablica, telefon – vse je bolj pomembno. Mhm, če morda prileti kaj iz otroških ust v vas, potem se derete. »Kaj delajo?« Kaj pa delajo? Bruhajo. Bruhajo po vas. Bruhajo po vsem. Nikakor pa se ne sme zgoditi, da pobruhajo vaš ekran, ker potem je konec sveta.

Mogoče pa bi tedaj, ko ste v bližini otrok, odstranili ekran in naredili samo to, da ga primete za dlani. Dlani imate čudežne.

Saj poznate. S prsti se dotikate las, obraza, njenega dekolteja vsaj toliko časa, da ji morda kaj pride, tako, kot vi želite, če se vam ne mudi morda na ekran.

Saj veste, prsti, prepleteni. Vse je prepleteno.

Ko ste mladi in zaljubljeni, se radi malce tapkate. Potem pa tapkate po ekranu. In kaj naredite? Pozabite tapkati po telesu. Pozabite se dotikati njenega dekolteja. Pozabite na njeno ženstvenost, ker se vam mudi in vam je brez smisla se z njo ukvarjati. Samo takrat, ko pač rabite morda možko potrebo.

Kaj vi pričakujete potem od svojih otrok, če vi toliko malo dajete v ženo ali žena nazaj? Kaj pričakujete, kaj bo nastalo iz otrok, ko vi ustvarjate program?

Otrok ima od matere energijo in ima od očeta energijo. In ima svojo energijo. Trije točkovni deli.

Torej, ko se energija medsebojno poveže, vi oddajate program v otroka.

Poskušajte samo en teden odstranjevati vaš ekran.

Ko pride otrok v bližino, saj vem, šli vam bodo lasi po glavi. Jezni boste, pihali boste: »O, samo še to napišem!«

Ne! Odmaknite. Opazite ga.

OBJEMI DELAJO ČUDEŽE

Otroci so vi ali ste vi sami.

Torej, kar boste dajali in usmerjali pozornost, tam bo vaša energija pač tekla. Če ga boste vzgajali v otroka in jo podajali v otroka in podprli to s čustvi, vam bo to za vekomaj, v večnosti, hvaležen duh od duhá, duša ali energija vsegá, predvsem pa vi sami.

Morda pa prav otrok nosi tisti odrešilni delež vas samih, da boste vi v nekemu momentu, ko boste odhajali, iz njega lahko pobirali svoj delež. Če otrok odide predhodno, vam ga podari, ko vi in vam pride vaš čas.

Torej, v vsakemu primeru dobite svoj delež nazaj. Dobro ali slabo.

Kaj mislite, kako se boste počutili, ko boste enkrat v bodočnosti začutili bitje njegovega srca, ko boste vi vlogo pogledali in vstopili v občutek otroka, kako malo dete leze na stol, kako malo dete želi jesti, kako malo dete želi videti in začutiti vas, da ga opazite, da se mu nasmehnete, da ga pobožate, da ga objamete, da mu priznate: »Všeč si mi. Lep si. Cuker si. Sladek si.« Da začuti, kako vam se razlije obraz. Kako se vam poveča energija, ko objamete otroka v sebi, za sebe, od sebe.

Ste morda kdaj pomislili, zakaj je objem tako čudežen? Zakaj objemi delajo čudeže in premike?

Zato, ker, ko objamete, se povežeta dva srca, se povežeta dva zasnovnika, se povežeta duše – duše vsegá, se poveže ljubezen vsegá. Vsega vsemogočnega. In v objemu se delajo čudeži, se delajo zdravila, se delajo zdravljenja.

Ljudje lahko čudežno ozdravite od samega iskrenega objema. Zakaj?

Ker ko se dva srca povežeta, nastane eksplozija. Nastaja posebna vez energije, katera eksplodira in zavibrira. Vam se prelije nasmeh. Zasiije energija. Koža zasiije. In lahko čudežno ozdravite, zato, ker se energija podvoji in nastaja eksplozija vsegá. In to je najmočnejša energija vsegá. Tik za vero, verovanjem in zaupanjem.

Ljubezen je najmočnejša energija vsegá. To je bistvo vaše zmage.

KAKO SPRAVITI OTROKA V RAVNOVESJE?

Kako spraviti otroka v ravnovesje? Torej, zelo preprosto. Spravite sebe v ravnovesje! Poglejte na to, ali ste iskreni v odnosu ali ne? Pomislite na to, kolikokrat tajite sami sebe, ko pravite: »Moram ostati v vezi, ne glede na to, a sem srečen ali nisem srečen!«

Enako krivico delate sebi in otroku. Uničujete njim možnost do razcveta.

Ste morda pomislili, kako bi bili vi srečni, če ne bi bilo nekoga ob vas, kateri vas duši, vas obremenjuje? Ste morda kdaj pomislili, kako se počuti otrok, ko pomisli: »Ko ne bi bilo tega partnerja ob materi, kako bi bil jaz srečen?« Ali pa obratno.

Enako kot čutite vi, se odseva v vašem otroku. Dejstvo, ker ste znotraj vi sami, ker ste vi znotraj svojega otroka.

In ne le to!

Njegovo energijo imate vi v sebi.

To pomeni, kar vi razmišljate, kar vi taktizirate, kar vi postavljate, otroci po temu deležu, katerega imate znotraj od njega samega, točno ve, kaj vi naklepate.

Otroci so nekaj najbolj senzibilnega, najbolj čudežnega, najbolj toplega in najbolj popolnega bitja vsegá, kar vam lahko daje odraz, ljubezen, spoštovanje, predvsem pa odraz vas samih.

Tako kot imate psa in pes se odziva na gospodarja. Če sta povezana, gospodar spremeni podobo. Postane podoben psu. Zakaj? Zato, ker ga sprejema, ker ga ljubi, ker ga čuti. Ne da bo užival v spolnosti z njim, da se ne bomo narobe razumeli. Ampak je to ta harmonija, ta vez.

Zakaj na Zemlji ima večina ljudi rajši psa kot pa otroka samega? Kako je mogoče, da na zemeljski populaciji bolj ljubite druge kot pa svojega otroka? Kako je to mogoče? Vedno Sem se spraševal!

OTROCI SO NAŠA VEST

In veste zakaj?

Ker vam je otrok vaša vest. Ker vam je otrok tisto nekaj, kar vas pika in prevzga. Kar vam daje nazaj, kar dajete vanj. Noben otrok ne bo disharmoničen, če ne boste vi ustvarili njemu postavitev.

Verjemite, vse družine vsega sveta, tega stvarstva, drugega stvarstva, Sem pregledal mnogokrat. Iskal pozicijo, zakaj človek tako razmišlja. Ampak je tako zelo preprosto.

Vzgojite sebe. Postavite sami sebe v ospredje, da se boste cenili, spoštovali, imeli neki red in enako se bo odražalo na otroku.

Morda ne tisti trenutek, ko boste vi po 25-ih letih morda pa končno šli spati ob desetih, da ne boste buljili v svoj ekran, boste po enemu tednu morda zaznali, da bo tudi otrok odhajal počasi spati. Vse skupaj je tako zelo preprosto in enostavno.

Ko boste došli ta vzorec, ta energetski preboj premika DAM-DAŠ, pretoka vsegá, boste došli, da tisto, kar dajete v otroka, se pretaka naprej po civilizaciji. Enako polje vzgajate. Enako dajete navzven v program bodočnosti.

Torej, kar vi delate iz sebe, delate iz svojega otroka. Razen toliko časa, dokler on v sebi ne prevlada in ne prevlada njegova energija prvobita, da si reče: »Jaz ne bom takšen kot oče! Jaz ne bom takšen kot mati! Jaz ne BOM delal tako, ker mi je krivično, ker mi ni pošteno!«.
In se zavestno potrudi in aktivira svoj lastni program.

Yes, točno to! Točno to iščete na Zemlji, da se pričnete obračati vase!

Dokler niste zmožni tega narediti sami in gledate v svojih otrocih, da postajajo svojeglavi, trmoglavci, ker ne želijo iti spat, upam in želim, da se vsak zbudi sam.

V vsakemu otroku je tisto nekaj, kar ve, kaj si želi. In to tudi dobi.

Vendar, če otrok bo šel po svoji poti, ga ne boste hoteli razumeti. Ga ne boste podprli, ker mora biti zdravnik ali pa odvetnik. Nikakor ne kaj drugega. Zato, ker ste se vi tako odločili. Zato, ker je po vašemu odločilnemu programu on pomemben člen, da bo ponos družbe, vaše družine. Da se boste vi lahko malce potitulali, da ima on dobro pozicijo.

Kaj pa boste imeli od tega na dolgi rok?

Osamljenost, verjemite!

On bo že postal odvetnik. On bo že postal tisto, kar vi hočete. Ampak bo postal najbolj nesrečen človek na celem planetu. Pričel bo zahajati v družbo nepravilnih ljudi. Postajal bo otožen in osamljen. Vi pa boste ponosno gledali na to, da je vaš sin odvetnik.

Pričel se bo drogirati. Pričel bo piti. Pričel bo delati neke skrajnosti ali pa se bo podkupil in bo dal sebe podkupiti zato, ker ne bo videl smisla življenja. Zato, ker ste ubili in uničili otroka v njemu.

Torej, ne bom dejal, da vsi zaidejo. Ampak, na splošno je pa takšen program v Zemlji. Zato pa ste tam, kjer ste.

Ker vi manipulirate svojega otroka in ga prevzimate, da je vam v čast in v ponos, je družba takšna kot je. Zato pa ste Slovenci najbolj koruptivna država na celem svetu. Z razlogom! Kaj delate sami s seboj? Kaj delate s svojim otrokom? Delate za družbo. Zato pa vas prodajajo! Zato pa vam vse odvzamejo. Saj vam vse prodajo. Zakaj? Ker ste ustvarili takšen program.

Zakaj ne bi ustvarili program, kjer bi se vi pričeli sami pri sebi izražati? Vam ni do spolnosti, pa bi možki želeli sebe izprazniti, pa vi zamižite, pa se pokrijete: »Aaaa, samo, da bo hitro minilo!« Je to dober program? Ni!

Vi ste nesrečna. Poskušate igrati in se smejati. (se posmeje) Zraven pa vam kar kipi od besa. In pomislite na to, kako se počuti možki ob tem? Kaj mislite, da je nor, da ne čuti, da se ne zaznava, da se ne zaveda? Bo šel k drugi!

Dobro. Super. Naj gre.

In kaj boste vi naredili, ker otrok gleda vse to?

Samo, da bo odrasel. Jaaa, saj bo odrasel, skupaj z vami, z vašo energijo znotraj sebe.

Torej, če želite doseči, da bo družba, kot bodoča družba, dejansko v harmoniji in v ravnovesju, pričnite delati tukaj, pri sebi. Sebe postavljajte.

Ko boste sebe postavljali, boste odražali energijo.

Otroci bodo morda nekaj časa potrebovali, da se bodo privadili na to. Ampak, otrok je tisti, kateri izbere, ali enega ali drugega, ali to pot ali ono pot, kar je že toliko let in se je že osamosvojil.

Če pa boste vi vzgajali sebe in postali srečni, ker boste poslušali sebe, ker boste izhajali iz čustev, iz čuta in občutka, pa boste to prenesli tudi na otroka.

S TEHNOLOGIJO OTROKE SPREMINJAMO V ČIPIRANE ENOTE, ČIPIRANJE POMENI PROPAD CIVILIZACIJE

Kako vi lahko pikate svojega otroka, da ves čas visi na ekranu, da pregleda ure in ure in bulji v ekran? Kako ga boste prevzgojili? Ker najprej pomislite na to, kolikokrat ste vi na telefonu, kolikokrat ste vi na računalniku, ko je otrok ob vas! Pomislite na to, kolikokrat ste mu že kot malemu dojenčku ali mali baby dali telefon v roke, naj poslušša in naj gloda, samo, da bo mir?

Drage mamice, mlade mamice. Največja zmota vas samih je, da otrokom ob posteljico, v posteljico, ob glavi kot dojenčku dajete telefonski ekran, da poslušša pravljico, petje za lahko noč. Ste najboljše mamice na celem planetu!

Sevanje, energija vibracije uničuje vašo ljubezen.

Ko dajete to svojemu otroku pomislite, da se vidva odmikata, da otrok postane vedno bolj čipirana enota. Vibracija, katera je, se odlušči. Izgubite ga.

Otrok raste s tem. Raste s telefonom v roki. Raste s tablico pod pazduho in teka morda k vam. Počasi preneha tekati k vam, ampak se prične zapirati v svojo sobo, ker postane otrok družbe ekrana.

Potem pa znova norite: »Joj, moj otrok je zasvojen s telefonom. Joj, moj otrok je ves čas na telefonu na igrinah. Joj, moj otrok se samo klepeta po raznih portalih. Moj otrok razmišlja o samomoru. Ooo, moj otrok, moj otrok je naredil nasilje. Ne, moj otrok tega ne dela! Moj otrok ni nasilen!«

Kako ni nasilen? A ste ga vzgojili!

»Nisem ga vzgojila, kar sam se je vzgojil!«

Dragi moji, to je sodobni čas.

Vsak telefon oddaja frekvenco. Vsaka aparaturna oddaja frekvenco. Vaši res veliki ekrani, ali televizijski ali računalniški, vam vedno bolj modrijo frekvenco možgana. Še malo, pa boste postali čipirana energija. Postajali boste vedno bolj čipek. Vstavili vam bodo čip v dlan in v možgan. Ali eno ali drugo. Tako zelo preprosto, da ne boste imeli brige, da se boste priklopili in povlekli kartico kar preko dlani.

Kaj pa mislite, da je čip? Kaj pa mislite, da je telefon? Saj veste, telefon seva. Joj, to že veste. Čip – super! Kaj vi veste, ko vas bodo čipirali, ko pridete do točke, da boste svojega otroka dali čipirati, da boste vedeli, pod pretvezo, kje se nahaja, kaj dela, le zakaj je tam, kaj se dogaja, je propad civilizacije!

Planeti so se zrušili. Planeti so šli v izničenje, v eksplozijo. Drug v drugega so treskali in prihajali do vala, do eksplozije, da se je uničila energija.

Si predstavljate, kaj ste dali skozi?

Zato se nekateri tako zelo bojite čipov. Zato vas zmrazi. Le zakaj? Ko ga ne srečate, ko ga ne poznate? Pa **vsil daste čipirati svoje pse. Tam je eksperiment.**

Kolikokrat v svojem življenju ste potrebovali čip, da ste našli svojega psa? Kolikokrat v svojem življenju bi potrebovali čip, da bi našli svojega moža? Velikokrat! Morda svojo ženo. Velikokrat. Ampak, zakaj?

Zakaj bi potrebovali čipe in nadzore? Le zakaj?

Zato, ker ni ljubezen. Zato ker ni ljubezni, ker ste se odtujili, ker niste iskreni, ker niste odprti in predani. Ker si ne upate biti vi VI in se izraziti: »Jaz nisem srečen s teboj! Jaz nisem srečna s teboj!«

Zakaj se ne upate izraziti? Zakaj si ne želite in ne želite vzeti tisto, kar vam svet ponuja, da boste dober odsev in dober program svojemu otroku ali delčku od vas v otroku.

Ko pridete do točke čipa je to zadnja točka zaključka civilizacije. To si pomnite in zapomnite! Sam Sem šel skozi to.

Ko je civilizacija čipirana pomeni, da vplivajo na vaše misli, da lahko vplivajo na vaš sistem, kdaj boste jedli, kdaj boste spali, kdaj se boste gibali. Malo po malo se aktivira program. Na koncu ste program. Vodeni program. Na igrice. Na delčke.

Šel Sem skozi to v svetu sodobnega stvarstva. Tudi pri Nas, v enem planetu, je bilo temu tako. Moj delež Energije je bil čipiran. Vstavili so Nam čip, tako, izza zatilja. Ko Sem šel po trgu, ker se Nisem hotel čipirati, so Me ustrelili. 25 čipov Sem prestregel, enega Sem dobil v glavo. Izza ozadja.

In kaj se zgodi?

Oni postavljajo program. Oni bodo povedali, kaj bo z vami. In ste zelo krotki. Naenkrat igrice postanete vi. Računalniki, katere gledate zunaj, postanejo v vas samih.

Vi postanete program. Vi postanete matrica. In ko pridete do točke čipiranja, je konec. To je zadnja točka zaključka civilizacije.

Zakaj? Zakaj čipiranje? Zakaj nadzor? Zakaj čipiranje svojih otrok?

Zato, ker vi nimate hrbtenice, ker si vi ne upate biti vi VI, pa se bojite vsega okoli vsega!

Dragi moji, ko civilizacija prihaja do točke čipiranja, je konec z vami. Zapomnite si to!

Da se lahko izognete temu zadnjemu stadiju odvisnosti, pa so vaši otroci tisti, kateri nikoli ne bodo prestopili na to stran sodobnosti, če jim vi v usta ne boste tlačili ekran.

Vi svojim otrokom dajte ljubezen, dajte pripadnost, dajte jim tisto nekaj, da vedó, da so živi, da ste vi živi. Pričnite skrbeti za to, da se prebudite in da zaživite.

Tako malo je potrebno, da je svet okoli vas lep, še lepši, najlepši.

Samo vase se ozrite in samo pri sebi pričnite postavljati svoj lasten program ljubezni. Skozi ljubezen pride zaupanje. Skozi zaupanje pride vera v Vsemogočnega, da ste vi zmožni preoblikovati svet v cvet, v Razsvetljenje, v tisto popolno Božjo matrico, iz katere in od koder prehajate.

Zato pa hrepenite, ker imate spomin. Zato si želite, ker imate spomin. Zato iščete, ker imate spomin. Zato vas je strah nečesa, ker imate spomin.

Vse je iluzija. Vse je program. Vse je matrica. Vse je točno postavljena energija – kar je bilo, se znova ponavlja. A samo zato, ker ste se odtujili. Ker so se odtujili. Ker so tisti, kateri so se odcepili, nekateri poskušali skriti, nekateri pa, večina, je podlegla in je postala sodoben program.

Dokler vi sebe ne boste odlučili od ekrana, ne boste zmogli premakniti otroka od programa. Dokler oni ne bodo začutili, da so ljubljene in vzljubljeni, takrat se energija prične pretakati in enak razcvet pričnejo podajati otroci. Postajajo modri. Postajajo budni. Postajajo živi. In vi z njimi, kjer gledate njih, kako vam cvetijo, kako žarijo, kako postajajo točno tisto, kar si vi želite.

SVOJIM OTROKOM MORAMO BITI VZOR

Želite, da otroci hodijo prej spat. Ne smete pozabiti, kdaj hodite vi spat. Ne smete pozabiti na to, da vi objamete otroka predno gre spat. Ne otrok vas. Je že zgrešena matrica.

Mlajši res po vljudnosti pozdravijo prvi, ker ste jih tako vzgojili, če ste jih vzgojili!? Ali vi kot mlajši pozdravite prvi starejše? Ali pogledate vi starejše v oči in jim zaželite srčen in lep dan? Kolikokrat na dan opazite vi mimoidočega? Kolikokrat otrok vas opazi, da vi opazite mimoidočega, ga pogledate v oči, se mu nasmehnete in mu iz srca zaželite lepi dan?

Morda ga pozdravite in ga pohvalite. Morda pristopite in pomagate. Kolikokrat ima vaš otrok priložnost videti vas, da živite, da se radostite, da cvetite v vsej svoji lepoti, da je ponosen na vas?

Kolikokrat vi v svojem življenju date trenutke, minute, morda dneve, morda tedne ali celo leta, da otrok stoji za vami ali ob vas in pravi: »To je moja mati. To je moj oče.« In je od srca hvaležen, da je del vas.

Kolikokrat se vam je to zgodilo? Se vam sploh je to kdaj zgodilo?

Torej, pomislite, kolikokrat ste bili vi ponosni na svoje starše? Kako ste jim izrazili to pripadnost? Kolikokrat so vaši starši res videli in začutili vas in so bili ponosni na to, da ste bili vi del njih, del vaše poti?

Kolikokrat ste vi zmožni pokazati svojo najšibkejšo točko, ko nekdo odhaja, da ga objamete, da mu stojite ob strani in mu prišepnete: »Hvala, ker si delil pot z menoj.«

Kolikokrat ste vi zmožni biti vzor, biti tisto nekaj, da ste bili srečni in radostni? Zelo malokrat ali skorajda nič.

Ko prihaja zadnji čas, ko se izteka življenje, ko pridete v tisti zadnji predel zadnjega stadija, morda zadnjih dveh ur, treh ur, zadnjih mesecev ali let, se modri ljudje, možje ali žene obrnejo nazaj in pravijo: »Škoda, ker nisem še enkrat mlad!«

Velikokrat se obrnem in pravim: »Zakaj?«

»Zato, ker bi poskusil imeti rad! Zato, ker bi poskusil realizirati svoje sanje. Zato, ker bi preprosto poskusil biti jaz JAZ in bi bil JAZ. In to popotnico bi dal svojemu otroku. In ponosen bi bil na mene. In danes bi me držal za svojo dlan oziroma za mojo dlan.«

Si mislite, kolikokrat v toku dneva, v trenutkih, sekundah opazujem bolečino od vsakogar, a samo zato, ker si niste upali biti vi VI. In ste bili zlagani. In so zlagani vaši otroci. A samo toliko časa, dokler ne izstopijo iz vaše matrice, dokler se ne odmaknejo in stopijo na obronek in si rečejo: »Jaz bom pa drugačen!«

Ampak v momentu, ko otrok obsodi starša, je zopet enak.

Torej, začarana zgodba toliko časa, dokler eden ne pretrga energije in ne pretrga vezi in si upa biti sam, samo svoj.

In takrat otroka družba izloči, ker je drugače misleči, ker je topel, ker je srčen, ker je predan.

NASILJE MED OTROKI

V družinico, v katero prehajam, v družinico Prunerjeve Gospode ali preprosto Lane Pranerjeve, Sem mnogokrat opazoval to. Moram priznati, še danes Mi je hudo!

Kakšna družba, ko gledaš otroke, kateri so srčni, kateri so ljubeznivi, topli, iskreni, kaj dela družba z njimi, da jih izloči? Si lahko mislite, koliko bolečine povzročajo sošolci, učitelji, da otroci preprosto pobegnejo iz šole v drugo šolo, čisto na koncu, kot bi pretrgali las in je konec življenjske zgodbe? Le zakaj?

Zakaj so otroci nasilni do otrok? Zato, ker so drugačni?

Zakaj so njihova generacija nasilni morda do Ajde, do Urbana, do Sebastjana? Kaj jim fali? Zato, ker so zmožni pogledati vam v oči in vas pozdraviti? Zato, ker so morda edini otroci v šoli, kateri so zmožni bili pozdraviti? In so jim podali posebno priznanje zato, ker so bili edini otroci v šoli, ker so bili kulturni, ker so bili vzgojeni? So jih na koncu zمندrali, izluščili, odvrgli kot odpadek.

Si lahko mislite, kakšni ljudje vzgajajo vaše otroke? Kakšni otroci obkrožajo njih? Kakšni so starši teh otrok, da so obsojali, da so zgrešili, da so otroci postali hladni do drugih otrok? Kam pelje ta družba? Kam pelje ta svet?

Dragi moji, le tam, kjer si želite biti vi sami – v otopelost, v hlad, v bolečino do drugih.

A otroci, kateri so zmožni in nekaj jih je, kar nekaj, kateri so trpinčeni, zato, ker so srčni, zato, ker so iskreni, zato, ker so drugačni, jih družba ne ljubi. Zato, ker ste v programu, v kateremu vi sami sebe ne opazite!

Sramota! Kaj si delate? Kaj mislite, da boste res prišli v nesmrtnost?

Vsi tisti, kateri zganjate bolečino – za vsako bolečino, katero povzročate drugim, jo povzročate sebi.

V trenutku, ko pogledate in popljuvate starše od nekoga zato, ker je drugačen, popljuvate svoje otroke. Postavljate program v svojega otroka. Otrok enako energijo prenese na otroka, na sošolca, na prijatelja. Izluščijo jih iz družbe. Koliko otrok je izobčenih zato, ker so drugačni?

In kdo ste vi, da imate pravico oceniti in ga tepsti, ga zaničevati, ga morda, da ne rečem kaj drugega?!

Kakšna družba je to, da so vaši otroci zmožni urinirati v steklenico in na silo vtakniti to drugemu otroku v usta, da pije in da mora spiti?! Kaj se je zgodilo z vami, dragi moji? Kaj se bo zgodilo z vami, ko boste dobili program nazaj? Ste morda pomislili na to?

Kakšna prevzgoja čaka vas?

Računalniki, tablice, telefoni ne bodo rešili vas! Ugonobili vas bodo.

Ampak svet reši ljubezen, harmonija, ravnovesje, tisto nekaj, kar skupaj drži.

Želite, da gredo otroci spati – vi pojdite spati!

Ko boste vi petkrat ali desetkrat šli ob normalni uri spati in se boste posvečali drug drugemu in se imeli radi, vsaj radi, če se ne že spoštovali in ljubili, boste prišli do točke, da bodo tudi otroci, predvsem vaši otroci šli spati in vas poslušali.

Tako zelo preprosto je vse skupaj, pa tako zelo zahtevno. Le zakaj?

Ker niste dovolj zreli. Ker pravite, da morate biti sužnji denarju. Le zakaj, dragi moji?

Le zakaj sužnji denarju, da pozabljate na svoje otroke? Da pozabljate na svoj delež, katerega imate tam!

SVOJIM OTROKOM SE ZAHVALIMO, DA DELIJO ŽIVLJENJE Z NAMI, DA SO DEL NAŠE POTI

Ne glede na to, koliko so stari vaši otroci ali imajo vaši otroci že svoje otroke, pomislite na to, da se jim zahvalite, srčno in iskreno, da so pripravljeni bili iti, bili deliti svoje življenje za to, da so bili del vaše poti.

Naredite to! In pričnite živeti to, kar boste dejali, kar boste priznali, kar boste objeli, kar boste dali ljubezen v njih. Ljubezen dela čudeže. A najprej jo morate aktivirati vi sami.

Ko boste naredili to, bo svet postajal lepši.

Osrečili boste nekoga, ker bo začutil, da ga ljubite, da ga spoštujete, da ga preprosto imate vsaj radi.

Skozi to imate radi sami sebe. In skozi to boste vi spremenili svet okoli sebe. Družba, družina se bo preoblikovala. Poskrbite na to, ali v projektu dela ali zasebnosti ali otrok, da se imate radi. Sebe! Če ne ljubite, imejte se radi. To je bistvo vaše zmage. To si pomnite in zapomnite!

Ko boste prišli čez to točko »imeti rad«, boste pričeli spoštovati, boste pričeli ljubiti, boste pričeli ceniti, predvsem pa razumeli, doumeli in dopustili, da se tudi drugi zbudijo, da bodo prišli za vami in vam dejali, vam pokazali, da so nadvladali svoj strah, strah pred izgubo, strah pred izgubo preživetja ali česarkoli. In vam bodo podali svoje dlani in bo svet postal lepši. To si pomnite in zapomnite!

Zato se najprej imejte radi tukaj in vsa matrica se prenese na otroka.

Glede na to, da smo nekako v prvemu delu kot vidim, prešli skozi, predlagam, da si vzamemo nekaj minutk prostega časa, da se malce odpočijete ali okrepčate, pa bomo zopet nadaljevali z drugim delom.

Lepo, lepo pozdravljeni.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Končno lahko se znova povežemo nazaj vsi v celovitosti – tako v vašem svetu, tako v Naših svetovih, časih in prostorih. Kot bi bili nekakšni, kako pravi Naša Lanjuška?, švicarski sirček. Si predstavljate? Kot špranjice ob špranjice, tako je odprto vse in skozi vsako špranjico je odprt navidezni balon, prostor ali čas, skozi katerega se povezujejo nazaj med Nas vsa živeča Bitja, vsa ujeta Bitja, zaostala Bitja, Razsvetljena Bitja, Svetlobna Bitja, vaši rajni, vaši sedanjji, vaši katerikoli v različnih povezavah.

Tako nekako izgledam. In če bi ta švicarski sirček malce obsvetili, bi bili res kot nekakšno sonce tukaj, na nižini.

Končno lepo, lepo pozdravljeni tudi iz Moje strani nazaj. Čas, kateri je namenjen vam, vašemu drugemu delu, je pravzaprav čas, v kateremu odgovarjamo na vsa vaša vprašanja. Tako, da, kar pogumno naprej. Malce se držite tematike, da bomo čim več obdelali in čim več različnih postavitev dobili na površje, da vam bo prišlo še kako zelo tudi prav. Kar izvolijo s prvim vprašanjem na površje.

»Pozdravljeni. Najprej bi se zahvalila za zelo poučno predavanje in krasne informacije. Mene pa nekaj zanima. (Jasara) Zelo aktualne so sedaj sestavljene družine – moški, ženska, vsak s svojim otrokom. Kako je pa v primeru, ko si s partnerjem in z njegovim otrokom, kjer nimaš delčka sebe, s sprejemanjem tega otroka, v življenju s tem otrokom? Na splošno, nekaj malega, prosim, o tem. Hvala.«

Zelo zanimivo vprašanje.

Ko nekako se najdete, se najdejo, kakorkoli že opevam, je nekako prav, pari, kjer se spoznate in ima nekdo nekoga že za seboj – na primer, kot ženska, da bi bil Jaz ženska, pa bi spoznal nekako moškega, kateri bi imel v vezi, predhodni vezi, že otroka in ga popeljal s seboj, v novo postavitev, se pravi, bi nastala nova družinica.

Vendar, družino običajno štejete ali seštevate tisto, kar imate z istim partnerjem, ko nastane energija celovitosti.

Velikokrat pa nastaja težava, ko v odnos partner, katerikoli, pripelje ali dopelje, redno ali vedno ali izjemoma, tu in tam, otroka od druge energije.

V momentu, ko se vzpostavi tekmovalnost, na primer, da ženska, katera je sprejela moškega z otrokom, postane tekmovalna samo za trenutek sijaja, ko se med njima, med otrokom in med žensko vzpostavi tekmovalnost za to, katera bo prva ali imela glavno besedo s partnerjem ali z novo, neko ljubeznijo, kako naj se drugače izrazim, da Bom pravilno prevajal?, v trenutku nastane odboj.

To pomeni, če je ženska v postavitvi do otroka sebe v trenutku postavila tako, da je tekmovalna oziroma, da se mora dokazati, kdo bo komu dal mesto oziroma kdo bo enakopravna energija, vam žal moram povedati takole:

Ko je otrok, ima otrok prvo mesto. Ne novi partner! Ampak otrok. Zato, ker otrok je bil predhodno ustvarjen in je že nekaj časa popotoval z njim. Nato je spoznal novo osebo. Torej, ona je druga violina. In to morate sprejeti.

Ko sprejmete to energijo, se vse skupaj umiri. Zakaj?

Ker ta otrok bo za celo življenje, za celo potovanje tega časa, njegov otrok, ne glede na to, s katero osebo jo tudi ima.

Kako ravnati? Preprosto!

Sprejmite ga. Postavite se, kot bi bil vaš. Ko ga vi srčno sprejmete in ne igrate – razlika je med igranjem in med biti! Torej, če ste srčni vas bo otrok, kakršnekoli sorte je, postavitev, kakršnekoli je, vas bo pripravljen in zmožen sprejeti, a le, če boste vi njega vzeli kot enakopravnega. Kot, da je del družine, če ste vi dovolj zreli.

V momentu, ko partnerica ni dovolj zrela ali pa partner, tudi moški so lahko na enaki poziciji, kjer ženska pripelje od nekod otroka, se pravi, če ni zmožen sprejeti in ljubiti in sprejeti sam sebe v takšni energiji, da je zmožen prebuditi ljubezen v sebi in postati ljubezen, bo nagonsko, podzavestno ali avtomatsko, kot pri vas radi opevate, bo ta energija tekla med druge. **Ne bo več tekmovalnosti. Ne bo več tistega, kdo ima katero mesto, ker se ve – otrok ima prvo mesto. Nova partnerica ima drugo mesto.**

In tukaj zgrešite. Zakaj?

Ker vi podajate ljubezen samo partnerju, otrok postane agresiven, popadljiv, nesramen. Agresiven samo zato, ker išče ljubezen. Ker išče: »Tukaj sem. Opazi me! Vidi me.« Torej, vleče energijo na sebe.

Kako zelo krivično od vas!

Torej, če se dva najmeta in se ljubita, naj se najprej povežeta v koncept, da je novi partner zmožen sprejeti otroka.

Še večja energija težave nastane, če partner, novi partner, je sposoben sprejeti otroka in oče ali mati, kateri ga je pripeljal v družino, ni sposoben sprejemati niti nje, niti otroka, ampak samo igra. To pomeni, da taktizira.

To pomeni, da v momentu, ko pripelje otroka pod pretvezo, da pač otrok živi z njim in bo ona poskrbela zanj, nastane tako kot, kot bi naredili piramido in bi spodaj naredili veliko rano ali brazgotino. Kot ura, peščena ura, skozi katero odteka osnova ali polnilo, tako izgleda vaš zakon. Nič ne bo iz takega zakona!

Še večja težavica pa nastane, če se iz teh odnosov tekmovalnosti razvije boj, da nekdo prične udrihati, tudi fizično po otroku, ker ga ni zmožen ukrotiti, ker ni zmožen ustvariti simbioze in energije v takšni postavitvi, da bi otrok sodeloval.

Najprej se vprašajte, kaj je z vami narobe? Ne z otrokom. Z otrokom ni nič narobe!

Ali ima vzorec prvobitne matere? Kar pomeni, da morate tam nekaj razrešiti in dobiti sami svojo energijo tako visoko, da postanete odsev, da postanete vzor, da postanete ljubezen in stabilni steber, da se bo otrok pripel na vas.

Če niste stanoviti, se otrok nikoli ne bo pripel na vas. To si pomnite in zapomnite!

Otrok se bo vedno v vezi pripel samo na tistega in naslonil izključno le na tistega, ob katerem se bo počutil varnega. Ne glede na to, kaj vi razmišljate, ali ste vi bolj modri, ker imate več denarja ali pa imate večjo pozicijo ali karkoli takega. Nikoli ne boste otroka obdržali, ampak ga boste izgubili.

Če boste pa vi zmogli povezati srčno energijo sami s seboj z otrokom, se bo med vama stkala vez, neuničljiva vez za celo večnost ali celo življenje. Pomeni, da boste tudi na visoko starost imeli več možnosti in priložnosti, da dobite vročega čaja ali juhe od njih.

Zato si pomnite in zapomnite!

Ni potrebno ukazovati. Ni potrebno postavljati. Potrebno je sprejemati in cveteti.

Če se zgodi, da v partnerskem odnosu prihaja do tepeža in nasilja, na primer, da vidite, da partner vidi, da nekdo, ali novi partner ali pa pristni partner, zlorablja otroka ali pa fizično napada otroka, je slabi starš.

Takrat morate vi, po pravici zakona Vesolja, preprečiti nasilje. Ampak ne tako, da kličete SOS pomoči tam in drugače. Ne. **Vi morate v družini, v celici poskrbeti, da bo varno za vas.**

Če bo partner pretepal otroka verjemite, da je samo še vprašanje časa, kdaj se bo spozabil in udaril tudi vas. Ker to je njegova reakcija.

Če vi kot novi partner ne boste poskrbeli, da bo varno in dobro za otroka, kateri prihaja v vezo, v novo nastalo vezo, ne bo dolgo potrebno čakati, ko se boste vi tresli za to, da bo vas nekdo udrihal, strašil ali plašil.

To je ta boom efekt. Kako naj se drugače izrazim?, kot DAM-DAŠ. Zelo preprosto.

Zato je zelo pomembno, da v odnosu novih nastalih družinic, tudi, če pride do točke, ko vidite, da se otrok morda ne prilagaja vam, ker ste novi v družini, nič hudega. Vi gradite sebe naprej.

Otrok vas lahko zelo dolgo opazuje. Tudi dve leti, morda tri leta, pet let ali devet let. In vas opazuje, kako mislite. Opazuje, kako delate. Opazuje, kakšno imate komunikacijo. In skozi to, ko bo on prestopal meje, bo »sprobaval«, kako boste vi odreagirali.

Očeta ali mater prvobitno že pozna. Ve, kje so meje. Vas, kot novo nastalo, ali vstopajočo ali prebijajočo se v družino, pa vas še ne pozna.

To pomeni, da mora preizkusiti, kje je tista točka meje ali ločnice, da je dobro ali slabo zanj ali za vas.

Torej vi, kateri se navidezno trudite ali pa iskreno trudite za otroka, pomeni, da ustvarjate karmo. Prenehajte se truditi. Samo bodite kar ste! Ne bo vam ta otrok odvezal nobene dodatne življenjske energije. Zakaj?

Ker, če ste ljubezen in če ste harmonija, je otrok nekaj, kar je samo po sebi umevnega, da pride, vas objame, se bo stkala ta medsebojna vez. In takšni otroci postanejo vaši otroci, ne glede na to, ali so otroci kaj prenesli od drugod k vam, kot vašo energijo ali pa so prvobitni.

Če so prvobitni, toliko bolje, ker sedaj veste, da vzgajate svoje. Iz prvega dela predavanja ali druženja sedaj veste, da vzgajate tudi svoj delež.

Kadar pa imate drugega otroka in če ste ljubezen in ko srčno sprejmete in samo ste, to kar ste, pa razpršujete energijo okoli sebe, se ta energija razpršuje tudi vanj, se vpne v kristal. Kristalna energija se pri otroku aktivira in se preko srca odbija nazaj. Pride do vrtničenja energije, do medsebojne harmonije.

Takrat se vaša energija pretoči v otroka in on prične vzgajati vaš delež. Tako zelo preprosto.

Pa kaj mislite, da samo tuji otroci so zmožni vas spustiti do svojega srca? So, če ste vi zmožni to energijo **podeliti** med njih. Ampak, to se dela na nezavedni ravni.

In ko se na nezavedni ravni dejansko ljubeča energija pretoči v drugega otroka, imate pomočnika, pomožni člen, kateri vam pomaga živeti, olajšati in vas razbremeniti.

Če pa niste zmožni dosežati neke energije, pa se ravno tako, v času, ko vi živite, ustvarja neki zapis karme, je pa pač zapis Zemlje.

To pa pomeni, da se dejansko tretira, kako ste za tega otroka poskrbeli? Ali ste poskrbeli, da ste mu oprali, da ste mu skuhali, da ste ga vzgojili, kot ste vzgojeni sami? Ali ga na silo poskušate prevzgajati?

TEHNIKA: KAKO UMIRITI NEMOGOČEGA OTROKA ALI KOGARKOLI DRUGEGA?

Morda pa tisti, kateri so ravno nasprotniki vam in vam stane pamet, ker ne veste, kako bi z njim sploh še ustvarili ta tok, to energijo, preprosto svetujem takole:

Ko dobite pred seboj otroka, popolno nemogočega otroka, ne vzkipej. Usedite se in se samo nasmehnite. Umirite se. Umirite svojo energijo. Naj nori. Naj tuli. Naj kriči. Naj meče. Naj rohni. Ni pomembno! Pustite ga, da svojo nemoč, svojo jezo, svoj bes spravi iz sebe. Vi pa ohranite mirno energijo.

Glejte ga. Opazujte ga. In počakajte. Vaša modrost je v čakanju. Kdor čaka dočaka.

Ko otrok znori in da vse iz sebe, pomnite in zapomnite si to, to enako velja za vsakogar, se otrok umiri. Energija gre kot plaz mimo vas in se ne ustavi v vas, ne glede na besede. Samo mislite na to, vdahnite, izdahnite, počakajte. Počakajte svojih pet najbolj sladkih minut.

Ko otrok opravi svoje, se izprazni. Takrat ga pogledajte in se mu nasmehnite in mu dejajte: »Ali jaz enako reagiram kot ti? Ne! Ko boš umirjen, se bova morda pogovorila, če boš želel.«

Ali pa ga postavite tako, da mu recite, da je to zelo slabo za vaš sluh, ker vas uho boli in ne morete slišati in bi ga poprosili, da pove še enkrat. Ampak na takšno stanje, da ga boste slišali, ker tisto kričanje in vpitje se ni slišalo znotraj vas, ampak je šlo mimo vas.

Otrok bo mislil, da ste malce trčeni, da se delate norca. Ampak, to je ta psihološki trik. »Res vas nisem čula. Res vas nisem čul. Res te nisem slišal. Oprosti, nisem te slišal.«

Ohranite mirno energijo in pojdite spodaj. »Bi mi prosim še enkrat povedal, kaj te tišči?« Pa čeprav bi eksplodirali. Čeprav bi znoreli. Taktika dihanja.

Ko otrok tuli, kriči, dihanje. Mislite na dih. Dih. Izdih. Skozi nos. Skozi nos. Skozi nos. Samo skozi nos.

Če je še težje, razmišljajte, kako vdahnete skozi nos, peljete energijo skozi tretje oko, okoli možgana, skozi grlo, v pljučni predel, ga zadržite in se umirite. Preprosto, kot pasulj. Je tako?

In jeza gre mimo.

In ko otrok zopet kriči, da se delate norca, da ga ne slišite, se mu znova opravičite. »Oprosti.« Bodite kar se da prijazni, ne zaigrani, ampak vsaj prijazni. »Res te nisem razumel. Bi mi hotel še enkrat povedati?«

To je manipulacija. Ko boste vi to dosegli, to modrost, boste vsakega otroka podjarmili, boste vsakega otroka postavili tako taktično in zvito in diplomatsko, da vam bo jedel iz roke. In ko vam bo jedel iz roke bo dojel, kje je komu mesto. Naučili ga boste, skozi diplomacijo, kako biti spoštljiv do vas, ker ste vi spoštljivi do njega. DAM-DAŠ. A ni to tako zelo preprosto!

In ko bo ta otrok, kateri je od drugega zakona, zmožen sprejeti vas, bo zmožen sprejeti vsakogar. Zakaj?

Ker bo prišel v situacijo, ker bodo otroci kričali. Tudi sam bo kričal. Ampak, morda pa bo neki trenutek umolknil in bo spoštljivo počakal, da vsi skričijo in bo vdahnil in znova izdahnil.

Energija diha dela čudeže v vas, zato, ker izgubljeno in razpršeno energijo v avri povlečete kot balon v sebe. In ko jo vdahnete, ko jo za trenutek zadržite, prav v predelu od pleksusa oziroma od tega centra navzgor, se telo umiri. Se umiri um. Zato, ker balon energije spravite nazaj.

In to je aktivacija tega pranskega duhá. Če imate to aktivirano, ne bo nobenih težavic. In ta balon je tisti, katerega vi uporabljate. In ne rabite drugega vdiha. To je pranska energija.

Otroci imajo to še dosti aktivirano. In ko bo on kot otrok prišel v družbo, bo naredil enaki vzorec in bo čakal. In kdor čaka, dočaka. Ko se bodo otroci zdrli, skregali, stulili, bo on še vedno čakal. Nato bo dejal: »Oprosti, ampak ne vem, kaj hočeš. Nisem te razumel.«

Nasprotni otrok bo zblaznel. Morda, morda ga bo celo udaril. Pa ga bo ta otrok hotel udariti nazaj, ampak se bo zadržal. Saj poznate, kaj pravijo za Jezusa? »Udari me na eno stran. Udari me na drugo stran.« Jaz bi dejal: »Ne udari me na nobeno, ker te bom po riti!«

To pomeni, da boste diplomatsko naučili otroka, da bo enaki vzorec prenesel med svoje sovrstnike. In ko bo en otrok prestopil mejo, če bo udaril njega, bo to naredil trikrat. Prvič, zadnjič in nikoli več!

A ne zato, da ga bo on udaril nazaj. Ampak zato, ker ne bo odreagiral. In ko ga bo udaril, ga bo gledal v oči in mu dejal: »Oprosti, nisem te razumel! Bi mi hotel povedati še enkrat?« In ubil bo jezo v otroku. In otrok se mu bo opravičil. Zagotovo! Samo vprašanje časa je, kdaj?

In ta otrok mu bo morda v joku ali v umirjeni energiji celo pogledal v oči ali pa bo gledal v tla. Ni pomembno! Ponovil bo. In to je moč!

In ko bo ponovil, bo ponovil v umirjenosti in v umirjeni energiji, v komunikaciji, bosta pričela kramljati. Opravičila se bosta drug drugemu, ker otroci to znajo. Vi pa se morate spomniti tega.

In ta otrok bo prišel domov k svojemu bratcu, sestrici ali v svoji družini in bo naredil enako, enaki vzorec, enako energijo. In otrok bo postal vzor očetu in materi in bo odreagiral drugače, ker je moder.

Torej, kaj delate drug z drugim, ko ste zmožni ali pa niste zmožni sprejeti otroka? Nič drugega kot spreminjati program ali pa dajati tisto, kar ste, to kar ste.

In pri vas v notranjosti, v družinah, katere so na novo ustvarjene, si zapomnite in pomnite globoko ta ključ te ljubezni in modrosti. Boste videli, svet postane lepši.

»Lep pozdrav. Res, iskrena hvala za to čudovito predavanje, ki ste ga nam pripravili. In seveda za vse Energije, s katerimi nas postavljate v harmonijo drug z drugim. Hvala. (Jasara) Imam eno vprašanje, in sicer, govorili ste danes o postavitvah, kjer starši prenašajo svoj življenjski vzorec na potomce oziroma celo vztrajajo na tem. Mene zanima, s kakšnim razlogom oziroma, kaj je ozadje tega, da bi razumeli? Hvala.«

Tako zelo preprosto je.

Starši, kateri prenašajo energijo ali vzorec na svojega otroka, želijo le tisto iz strani otroka, kar niso imeli oni. Starši, oziroma takšna oseba – ali oče ali mati, ni imela, ni imela in tudi nima spoštovanja. Ne iz strani drugih, ampak iz strani sebe. Ker so njega morda vzgajali ali pa vzgajali tako, da so ga poniževali in so vedno znova hoteli, da s produktom, ali z delom ali z izražanjem je otrok njemu v podporo, v ponos, da se starši lahko malce potitulajo: »Poglej, to je moj otrok! To je tisto, kar se je dobrega razvilo. To je bilo vredno!«

V resnici pa so lahko masakrirali takšnega otroka in svoj energetski delež vzgajali v njemu.

Torej, takšnemu staršu ne morete razumeti niti mu zameriti. Zakaj?

Ker še ni dojel, ker še ni zrastel. Ker mora še zrasti do te mere, da dojame, da otrok želi svoj lasten razcvet.

Ampak, to je modrost. Da si upate zaupati tako močno, da vi sami postavite svoje sanje in živite svoje sanje. In da ste jih zmožni transformirati v energiji samo na sebi, je velika umetnost.

Ampak, velikokrat sanje vas samih postanejo resničnost drugih.

Če morda pogledamo družine, v katerih so morda starši zdravniki, zagotovo otroci postanejo zdravniki, ker so že starši sfokusirani ali usmerjeni v to, da bodo enako naredili z otroki naprej.

Navidezno nič slabega, če otrok sam od malega kaže interes.

Vendar, kaj se zgodi?

Otroka kaj kmalu usmerjamo in mu že v pripravljenosti smo vcepiti program, kaj on bo. V resnici pa mi tisto, kar nismo izživel, zmoremo vsiliti v otroku ali pa aktivirati podzavestno v otroku, da on dela enako.

Vendar, kaj kmalu se vidi, kdaj je energija vrinjena ali vsiljena in kdaj je vaša vaša. Zelo preprosto.

Ko otrok doseže neko dvanajsto, trinajsto leto, se prične izražati: »Jaz pa tega ne želim! Meni je pa to brez smisla! Jaz pa tega nočem! Jaz pa to ne bi rad!« Pa starši pravijo: »Točno to boš! Kaj misliš, da sem te toliko let financiral, da sem toliko let vlačil tebe vsepovsod naokoli, da boš danes dejal, da je to brez veze ali brez smisla?«

In prav tukaj padate!

Otroke dajete v vse možne krožke, v vse možne dejavnosti, zato, da bodo otroci približno inteligentni.

Ne vem, če so ravno inteligentni in bolj bistri zato, ker imajo pet ali deset krožkov preko tedna? **V resnici pa zapolnjujete svoj minus, svojo praznino.**

Kaj ne bi bilo bolje, da bi čas, ko vi peljete otroka v glasbeno šolo, na primer – izberem glasbeno šolo in čakate kakšno uro ali dve, da otrok opravi, ali v športu, ko **vi tiščite otroka v nekaj**, da vi porabite dvakrat ali trikrat tedensko, da ga morate peljati. Porabite čas, da ga pridete iskat, da ga peljete tja, da ga čakate in da ga znova peljete nazaj, dve ali tri ure, najmanj na to. Kaj ne bi bilo super, ko bi otrok prišel v pogoj, kjer bi on sam izrazil željo in kar sam hlatal po tem, da bo, da nekaj res iz sebe želi?

Vidi se otroku, kdo ima tisto nekaj v sebi.

Ko otrok sam vzame, na primer, inštrument, ko otrok vzame sam mikrofona in poje in dela – ne dan za dnem, ampak leto za letom in mu niti enkrat ali dvakrat v življenju ne rečete: »Ali si se naučil? Ali si povadil? Ali si potelovadil?«

Samo takšen bo v življenju uspel! In to so tiste sanje, kjer vi samo bodite prisotni. Nič drugega. Otrok dela sam.

V momentu, ko pa vi otroka res morate tiščati in se kregate in sporekate in otrok se upira, nikoli ne bo živel teh sanj. Je čas vržen zaman.

Ne recite, da je otrok bolj inteligenčen, ker ste ga šest let vozili v glasbeno šolo in potem ni nič iz nič. Od njega nič! Ne recite, da je sedaj bolj inteligenčen.

Ali veste, kdaj postane otrok inteligenčen?

Ko je pripaden vam. Ko diha z vami. Ko si vi vzamete čas in se pogovarjate in se ukvarjate z njim. In vi postanete on in on postane vi. In to je najvišja inteligenca. Ker skozi to se ustvarja prijateljski odnos – ne oče in sin, ne mati in hči ali kaj takega, ampak postane bistvo, jedro. Postane ljubezen. Postane zaupanje. Postane upanje in vera za vsakogar.

In takšne ljudi ustvarjajte. Takšne duše aktivirajte. Svet bo postal lepši in popolnejši.

»Najlepša hvala.«

Prosim.
Jasara.

»Dober dan želim. (Jasara) Hvala za to čudovito delavnico. Res nekaj mogočnega. (Jasa) Jaz bi pa vprašala – velikokrat tudi stari starši vplivajo dosti na svoje vnuke, na sinove, na hčere. In ta način življenja se nadaljuje. Potem pa partner velikokrat ni zadovoljen ali partnerica. Pa bi vprašala, kako Vi vidite na to? Če nam lahko tudi o tej vzgoji mal poveste? Hvala.«

Zelo dobro razmišljanje!

Res je, tudi stari starši, tete, strice, prijatelji – tu in tam se Mi malce zatakne v prevodih, vendar, vaša dvojina Mi malce dela preglavice, mnogokrat, priznam. Vendar se razumemo. Tudi iz Ozvezdnih jezikov prevajamo v 862-ih različnih plasteh, jezikih ali izražanjih, da potem pride slovenščina. Zato včasih naredim kakšen kiks ali kaj takega. Tako, da Mi, prosim, oprostite v prevodih.

Kadar pride do točke, da stari starši pritiskajo na nekoga – je prvič, ni otrok tisti, kateri, ali vnuk je tisti, kateri je direkten kontakt.

Velikokrat se zgodi, da so lahko stari starši boljši kot starši, od samih staršev. Zakaj? Zato, ker si vzamejo čas in otroku ali vnuku prisluhnejo.

Včasih ste besni in jezni, ker so stari starši več z otrokom, zato jih imajo rajši. Napaka v vas!

Zakaj pa toliko delate, da niste toliko z otrokom? Zakaj pa jih dajete starim staršem, ko pa vi niste z njimi? Kaj imate kaj več od tega, če imate bolj luksuzen avto? Kaj imate kaj več od tega, če več delate in več porabite? Zato, ker imate boljšo obleko?

To je zopet stvar posameznika – kaj kdo rabi, kaj si kdo želi! Tudi čisto preprost, morda list fige bi lahko imeli zgoraj in spodaj in bi bili srečni in presrečni. Zato, ker bi se družili. Res pa je, da bi imeli veliko otrok, ker bi se veliko družili – tako in drugače. Ampak, bili bi srečni.

Zapomnite si!

V temu času tempa življenja pa dejansko postajate sužnji oziroma ste sužnji – sužnji sistema, sužnji družbe, sužnji družine, predvsem pa sužnji samega sebe. Zato, ker morate

biti bolj luksuzni. Zato, ker morate lepo izgledati. Zato, ker mora biti vse popolno, točno tako, kot ste si zamislili. Da vas bodo opazili. Da bodo morda neprivoščljivi. Pa zaradi tega več delate in se manj razdajate. Manj se razdajate zaradi tega, ker služite.

Otrok, ko pridete domov, od vas tako ali tako nima nič, ker ste sitni, tečni, premalo nahranjeni ali pa morda premalo potešeni. Kdo bi vedel, kaj komu manjka?

Torej, skozi to se otrok nekam nasloni.

Ponavadi, ko stari starši vidijo le priložnost in možnost, se bodo oprijeli najmlajšega in ga postavili pod svojo perut. Le zakaj?

Morda zato, ker svojih otrok niso zmožni bili postaviti in jih dati v okrilje? Morda niso uspeli postaviti svoj fokus tako, da bi jih njihovi otroci poslušali, pa imajo znova priložnost in možnost, da na vnukih vzpostavijo svoje sanje.

Ne Bom dejal, da je to slabo! Lahko pa je celo morda dobro.

Nikoli ne morete dejati nekega zlatega pravila, da sedaj pa imajo – ali babice vse prav ali pa babice vse narobe! Žal, babice ali prababice imajo velikokrat bolj prav, ker se znajo ustaviti in znajo pogledati.

Vi, v temu tempu življenja, pa se ne znate ustaviti in opaziti ali pogledati niti otroka, kaj šele ga začutiti, kaj šele videti, kaj se preko teka dneva dogaja, ko vi pridete ob peti ali šesti uri v večernemu času domov in samo padete navzdol. Kako boste vzgajali, če pa ste ujetniki lastnega duhá, lastne energije, katera je suženjska suženjskemu sistemu?

Starši, stari starši pa so, kako pravite?, v penziji, v upokojitvi. To je najboljše – vsi bi morali iti v upokojitev. To bi bilo najbolje. Ker bi se vsi lahko sončili. Vsi bi se lahko ustavili. Vsi bi se lahko pogovarjali. Vsi bi lahko kramljali. Vsem bi bilo lahko lepo.

Vendar, vse je lepo, dokler stari starši nekako postavijo samo toliko, da ne rušijo harmonije v mladi družini.

Če so stari starši zmožni opomniti svoje otroke na tisto nekaj, kot primanjkljaj, kaj se godi v družinici in vidijo in opazijo, pa morda malce v previdni fazi opravijo na približno takšen način. Povabijo morda sina k sebi. Morda oče sinu – to je najmočnejše, ali pa mati hčeri, da ga povabi na klepet. Ampak tako, na moški klepet! Da gresta ven, morda malce balinati, morda malce kramljati. Saj moški imate veliko veliko skupnega!

In ko sta skupaj, ko je njun dan, naj stari oče prične govoriti o svojih minusih, katere je naredil do svojega sina. Poudari naj, morda, če opazi to, da mu je zelo žal, da je premalo preživel časa z njim. Da mu je zelo žal, da se zelo kesa, ker je premalokrat prisluhnil, kaj bi sin jedel. Da je premalokrat prisluhnil, kaj si on želi.

In da na takšen način poskušajo najprej zlesti iz modrosti pod energijo svojega sina. Ko postane sin višji, bo on pričel razmišljati, kaj njemu oče pravzaprav govori.

Ker pa je stari oče moder mož, pa dejansko taktizira in se pokesa. Ampak iskreno!

Mladi bo pričel razmišljati: »Kaj dela on enako? Kaj se on sedaj njemu opravičuje?« In s tem avtomatsko pričneta čistiti karmo. In zapis, kateri je bil v bolečini ali v neravnovesju, prične razpadati, ker se je nekdo iskreno pokesal. To pa je bil moder stari deda.

In nato dedek, če je moder, naredi korak naprej. Pogleda sina in mu pravi: »Vidiš, vidiš, kako narobe ali napák sem ravnal jaz? Ampak opažam, da enako delaš ti!« Tuf, najhujša klofuta, kar jo lahko moder človek da mlajšemu.

Taktika pozicije in nenasilja, a hkrati globine, katera ruši, je samo preprosta energija izražanja. Ampak, pomembno je, kako ravnati drug z drugim!

In običajno to deluje. Verjemite! Modrost je globina.

Razen, če stari deda pride do sina in ga oklofuta z besedami: »Pa kaj se dereš na tega otroka? Pa kaj se dereš? Kaj sem jaz tebe tepel? Kaj sem jaz to?« Pfuuu, jeza, udrihanje – se pravi, ne bo nič dobrega!

Redkokdaj, da to ustavi koga v razmislek, ker se takoj mladi mož postavi v bran očetu. In kaj se zgodi? Pfu, borba! Kdo bo koga?!

»Kaj boš ti meni govoril? Kaj boš ti to? Kaj boš ti ono?« In sta si takoj, kako pravite? V laseh! Tako zelo preprosto.

V življenju postanite modri.

Ko dedki in babice poskušajo prevzeti in če so oni tako modri, da zmorejo sebe pokesati in pokazati, ko vidijo, kaj je napák postorjeno, da vidijo, da je vnuk v osamljenosti, vzemite to kot pozitivno.

Lahko pa se zgodi, da starejši pametujejo mlajšim, pa nič ne vedó. Tudi to se včasih zgodi. Sicer, Jaz ne obsojam. Ampak, takrat pa bodite vi modri.

Ko vidite, da se dedek ali babica preveč vtikavajo ali preveč obregnejo v to, jih povabite na klepet, na skupinsko druženje ali nekaj, kjer sta sama. Morda mati in hči. Morda sin in oče. In mlajši naredi potezo in se morda malce podružita. In mlajši prične razlagati: »Veš očka, zelo sem ponosen na to, kar si. In rad te imam. Ampak, veš, ko sem bil mlad, sem nekaj res globoko hlatal. Hlatal sem po tvojemu času, po tvojemu slušenju, po tistemu nečemu, da bi me slišal in uslišal.

In mlajši prične postavljati tako, da pripelje do točke, da potem prizna: »Veš oče, opažam, da enako postavljaš mojemu otroku in mislim, da tukaj ravno ne ravnaš prav.

Zopet način komunikacije, da vzpostavite in postavite mesta, kdo koga vodi.

Otrok ima vedno prav. Ima ali nima, ker ste mu to dopustili.

Ko otrok pride na plano, vedno kriči, joče in se smeji, kaka ali lula. To je vse, kar zna. Navidezno za vas.

V resnici pa od trenutka, ko pride na površje in vdahne ta čas, preizkuša, kako se bo kdo odzval. Energije. Kako bo on zažvrgolel – kaj boste vi naredili? Ali boste na poskok? Ali ga

boste slišali? Ali ga boste poslušali? Ali ga boste ignorirali? **Otrok dresira in preizkuša vaše meje.**

Tako, da, vse je odvisno od modrosti. Modrost pa ne pride kar sama od sebe, ampak to so izkušnje. Ne jeza. Jeza je iz nemoči. Nemoč pa ni izkušnja, ampak je preizkušnja.

In ko to, ta koncept tega postavitvenega dela dojamete, življenje postane lepše. Pričnete se izražati. Ne nadzorujete drug drugega. Predvsem ne manipulirate drug z drugim. In predvsem prihajate do faze spoštovanja, ker vsakemu postavite mejo.

Ampak, dokler ne zraste vsaj pri enem členu neka modrost, se nikamor ne premaknete. Ste v istemu vzorcu, vse dokler eden iz tega vzorca ne izstopi. Morda pa boste to prav vi, čisto sami.

Kar izvolijo.

»Lepo pozdravljeni. (Jasara) Najlepša hvala Lani in vsem vam za čudovito delavnico. (Jasara) Bi pa nekaj vprašala – mogoče to otroško cepljenje, obvezno, ko je. Je to tudi neke vrste čipiranje že oziroma, kaj Vi mislite o tem? Hvala.«

Uuu, cepljenje!

V cepivo, hm, pa pomislimo, kako delajo ali dajejo čipiranje živalici? Zelo preprosto. V iglici, malce debelejši iglici imate in živalici vrinete čip. Ampak s to razliko, da vam povedo zdravniki ali živinozdravniki: »Vašo živalico moramo čipirati, ker ji moramo postaviti meje, do kod se bo ona gibala in kje jo bomo našli.« Se pravi, ko jo boste izgubili in če jo bojo izgubili ali jo bodo našli, se bo vedno vedelo, kaj in kako. Zanimivo!

Pa žival ima svoj nagon. Pa vedno pride k vam nazaj, ne glede na to, ali je čipirana ali ne.

To je samo preizkus. In ko vi preizkušate na živalih, kako se obnaša, dejansko postavljajo program nadzora računalniškega sistema. Saj ste vi tudi živo bitje. Živali so živo bitje. Zakaj pa potem opic ne čipirajo v prostosti? Zakaj ne gredo v naravo in ne streljajo čipov in ne čipirajo vse naokoli?

Zato, ker ne rabijo. Ker rabijo samo določene, kateri gredo v njihovem programu. Druge bodo že iztrebili postopoma. Takšen je vaš spominski program. Vsaj nekaterih, kateri so rušili.

Da se vrnem k otrokom.

Zelo preprosto, **samo cepivo še ni čip. Je pa skozi cepivo spuščen tudi strup v notranjosti telesa.** Kaj pa so cepiva kot drugega kot strup? Bolezen. Oni vam dejansko vstavijo košček bolezni, da se v malemu drobcu prične boriti telo za obstoj. Le zakaj? Koliko bolezni pa ste ohranili iz nekaj stoletij nazaj? Skorajda nobene!

Vendar, vi imate drugo težavico. Ker ste tako živeči v simbiozi sami s seboj, da se ne upate postaviti po robu. Kaj ste kdaj opazili, ko vaši mediji, televizijski mediji masovno govorijo o eni postavitvi, morda o izgnancih, o beguncih, o nečemu in vam dobesedno preusmerijo fokus.

Kot, kje imate? Pri Gospodarju prstanov. Bravo. Imate tisto oko v nadzoru, kako gleda in nadzoruje. In tam, ko oko pogleda, ha, tam se vse usmeri. Tako vam naredijo, potem pa prodajo vaše letališče z zemljo vred, da se potem lahko avioni s strupi sprehajajo po vaši deželi, ker so jih od doma izgnali.

Dragi moji, glejte!

Ko vam prvič postavijo manipulacijo in vas preusmerijo kam, masovno glejte. Takoj bodite budni in glejte, kaj skrivajo! In v tistem trenutku boste reševali sami sebe in nič prej.

In ko vam oni ustvarjajo cepiva in vas usmerjajo masovno, da morate biti cepljeni, vam še ne bodo dali čipa, razen, če starši ne bodo tega dopustili oziroma, da vam po zakonu ne bodo vstavili čip kar v notranjost. Ampak, čip je tako preprosti. V šolo vam pridejo in vam cepijo otroka. Sploh vedeli ne boste, pa vam ga bodo cepili. In kaj boste potem, ko je cepivo oziroma čip že v telesu? Težko boste kaj naredili.

Strah je odveč.

Spomnite se, da je čas, da se postavite zase.

Če otroke cepijo, vam vstavljajo bolezen, vam programirajo vse. Že stara cepiva so bila dosti zahtevna, ker so imela razno razne dodatke, kot živo srebro. Ko pa veste, da je živo srebro takšen strup! A tudi nekaj imate v zobeh, ne da bi se tega zavedali.

Saj veste, znanost, znanje. Po eni strani neznanje, po drugi strani znanje. Pa vas zopet zavajajo. A hkrati ste tako zelo neboljani in ujeti v konceptu.

Ali otroka dati cepiti ali ne?

Po Moji presoji ne bi cepil nobenega. Ne bi čipiral nobenega.

Če bi živeli v harmoniji in ne bi bilo stresa, ne bi bilo boleznih. Če ne bi bilo boleznih, ne bi bilo medicine. Če ne bi bilo medicine, ne bi bilo zaposlenih, ne bi bilo delovnih mest. Ne bi bilo marsikaterih težav.

Ampak, vse skupaj, če pogledate, kaj pa ima Mati Narava? Kaj imajo živali tudi cepljenja medsebojno? Kako živi svet živali?

Zelo zelo preprosto. Živijo, dokler ne umrejo. Ko jim pride pravi čas za to, odidejo. Drugi se nahranijo iz njih in konec je. Ali pa se le prepustijo razkroju.

Človek pa je edina najbolj inteligentna vrsta, ampak, ker se je sam tako okronal. Z veseljem priznam, da ste najmanj inteligentni. Pa ne zato, da bi vas poniževal. Ampak zato, ker spite. Ne uporabljate nagona. Ne uporabljate nobenega občutka. Ne uporabljate nič, kar vam daje telo na razpolago, da bi bili srečni in ne nesrečni.

Strah vas je. V vsakem trenutku vas je strah.

In kaj naredi žival?

Samo v trenutku jo je strah in pobegne. Nagon. Samo takrat se sproži strah. Drugače pa živi v miru, v harmoniji, v sožitju. To bi vi potrebovali!

Vi pa se tresete od samega trenutka.

In ko otroke cepijo, vam vstavljajo bolezen v notranjost zato, da se telo sprogramira. Sam strup, katerega v sodobnem času dajejo v cepivo, nimate nikoli samega cepiva – točno tistega, kar pravijo. Ampak še malo, tu in tam, česa dodajo.

Saj veste, ko kupite kakšno Milka čokolado, pišejo najlepše sestavine. Ampak, pač, nekaj procentov je tistega nečesa, ampak samo dveh ali petih procentov – ni pomembno. Ampak, notri je svinjska kri!

Gorje tistim, kateri so alergični na svinjino, kateri ne marajo živalske krvi. Dobite jo s preprosto čokolado! Kaj mislite, kaj vam skrijejo v tistih pet procentov?

Enako je tudi v cepivih!

Kaj mislite, da dobite v teh dobro »mljackanih« jogurtih, kateri so dobro čokoladni? Tisti puding varianta ali opcija.

Žal Sem bil priča, ko je ravno Naše Dekle pljuvalo koščke trdega mesa. Svežega. Žal se je samo nekaj posulo v lonček. Tisto nekaj, petdeset koščkov malega svežega mesa v jogurtu, kateri je bil tako pripravljen kot nekakšen puding!

Ampak, tistih nekaj procentov je vedno kočljivih. Vedno znova vam nekaj dodajajo. Ampak, po protokolu ni potrebno, da vam opevajo, kaj dajo notri.

Če ste alergični na oreščke, boste dobili prav oreščke skorajda v vsaki hrani.

Vsekakor je dobra hrana samo tista, katero bi vi pripravili oziroma dedki in babice, ker bi jo pridelali na vrtu. In tudi tam bi vam kaj posuli, da bi znova šlo takšen cikel.

In ko pričnete gledati ta cikel postanete jezni, besni, v strahu, v bolečini, kaj bo z vami.

Torej, edina opcija v vašem obstoju je, da se spravite v red, v zaupanje, v harmonijo. Takrat oddajate drugačno frekvenco in se slabo prične odbijati ali pa slabo kar teče mimo vas in se vas ne dotakne. To je ta Višja energija ali frekvenca, ali kakorkoli jo vi opevate ali pa Mi. Premalo imate izrazov, da bi vse lahko postavili.

O samemu čipiranju ali cepljenju Smo kar nekaj prišepnili.

Ampak, če pa že daste otroka cepiti, pa zelo pazite, katero cepivo izbirate. Če že ne veste, ali bi bilo dobro cepivo zanj ali ne, ga dajte na testiranje. Saj imate bioresonance. Stestirajte otroka, ali določeno cepivo podpre otroka ali ne. Če pa ga kljub temu cepite, pa se že dogovorite, da ne boste prišli v zakonodajno težavico, da ga daste cepiti in ga takoj peljite na bioresonanco, da izniči strup iz telesa. Saj se da več opcij. Ampak, najboljša opcija je, da ne cepite.

In če bi izključno le dajali cepivo samo za določeno zvrst vsegá, bi bilo dobro.

Največja težava pa je, ko v sodobnosti tuhtajo cepljenja proti materničnemu vratu. Rak na materničnem vratu! Največja potegavščina, karkoli obstaja!

Res je, da morajo biti device.

Hm, kaj vam koristi, ko pa imate takšnih strupov, vas cepijo kot proti dvema, dvema vrstama raka, a jih je 140. In vsak dan nastane še kakšen. Tako pravi vaša statistika.

Vendar, ni težava v teh dveh deležih, da vas cepijo ali vaše otroke dajete cepiti proti raku na materničnem vratu. Ampak njihov proces gre daleč daleč naprej.

Ko vam pričnejo promovirati nekaj, pogledjte, kaj skrivajo v ozadju. Grejo na neplodnost. Otroci bodo postali NEPLODNI! In ker bodo neplodni in hoteli imeti otroke, bo medicina, čez toliko let, imela zopet proste roke. Zopet bodo klonirali, ustvarjali umetne vrste, vas umetno oplojevali in delali »čudeže« Matere Narave. Pa tako zelo preprosto je.

Torej, vedno glejte naprej.

Kaj pa je bilo več stoletij nazaj? Pa so vsi se rodili. Nekateri so, žal, umrli, ampak samo šibki. Delala se je naravna selekcija. In tisti, kateri so v davnini izživel morda kratek cikel, je bilo vedno plod nečesa, kar je bila umazanija. In zaradi umazanije niso zmogli ustvariti dobrega imunskega sistema. Ali zaradi takšnih in drugačnih ciklusov, zapisov. Ampak, vsekakor, ko pogledate davnino, so se ljudje veselili, smejali in radostili, ne glede na to, koliko so morili in se bojevali.

Kaj pa danes?

Pa pogledjte današnji cikel! So vsi oveneli. Ste vsi otopeli. Ste vi žalostni. Pa še cepljeni, čipirani kmalu in še marsikaj drugega.

Prenehajte gledati na to! Recite: »Jaz tega ne želim in tega ne dam!«

Naj gre zakonodaja svojo pot. Verjemite, več kot vas bo, boljše bo. Bolj se boste upirali, slabše bo sistemu. Bolj vas bodo morda špricali, »škrofilci« ali blagoslavljali iz neba. Ampak, tudi enkrat se to konča. Ne se bati!

Vsaka karma dela svoje. Ta je čudežna! Kar daješ, to jemaš.

Verjemite, da, ko včasih gledamo, kako ste nemočni – ali zaradi cepljenja, ker vas ustrahujejo in vam grozijo, je na drugi strani res močna energija vaše volje. Ne se bati! Kaj pa bodo naredili? Na koncu vas znajo malce žuliti preko sodišča. Ampak, otroška cepljenja gredo mimo.

Pa glejte iz pozitivne smeri.

Kaj potem, če boste morali kakšen cent dati za državo. Tudi ona mora živeti. Glejte pozitivno. Vam bo lažje. Nasmehnite se. Več vas je, boljše je. Počasi se bo tudi to preuredilo. Samo ne popustite strahu.

Kar izvolijo.

»Lep pozdrav, draga Lana (Jasa), spoštovani Gospodje. Iskrena iz srca hvala vam za vse. (Jasara) Sicer ste mi v, zdaj že malce odgovorili na moje vprašanje. Recimo, kako pomagati predvsem mojemu sinu, ko vidim, da prenaša enake vzorce, kot sem jih jaz, recimo, vzela od svojih staršev. Kako mu pomagati? Kaj narediti? Kaj naj jaz naredim? Ker vem, da on bo bolj težko kaj naredil. In ne bi rada, da bi se to preneslo na njegovega otroka. Hvala.«

Zelo preprosto.

Najprej morate ozavestiti. Ko vidite, ko ozavestite, da je nekaj enako ali nekaj v enaki smeri, da vidite, da ste nekako napák postavljali, ali pa se ozavestite, da bi bilo lahko drugače, boljše ali najboljše, uberite taktiko, kot Sem jo predhodno opeval.

Povabite ga morda na druženje in pričnite govoriti zgodbico in se pokesajte. In potem spremenite taktiko in zapeljite pod njega in pozdravite: »In vidim pri tebi enaki vzorec.«

Bodite modri. Ampak, najprej se morate spustiti, spustiti, da vidite in da se kesate, da vas boli, da skeli in da obžalujete, da ste dali takšen vzorec. In da upate, da se to ne bo nadaljevalo.

In takrat že nekdo, sam po sebi razume in že gleda, kaj mu želite povedati. Plujte s tokom, s tokom, s tokom. Najlažje. Najhitreje in najboljše. In boste dosegli svoj namen.

Ampak, potrebno je videti, ozavestiti in pri sebi spremeniti, da postanete vzgled. In nato povejte in poudarite in ubirajte takšno taktiko. Deluje!

Izvolijo.

»Draga Lana, Gospodje. (Jasara) Ponižna zahvala za vse te, res, modrosti. Zdaj je bilo veliko povedanega, pa mi je prišla misel, kako je s temi otroci, ki so drugačni, ki se zdaj rojevajo, v nadaljevanju sedaj – kristalni, indigo in tako naprej. Pa vse je v matrici. Kaj je z njimi? A so oni, po katerem vzorcu se oni potem pojavljajo v družinah? Kam se pojavljajo? Kakšna je njihova funkcija in oziroma, a so oni zadosti močni, da jih, recimo, ljudje ne moremo ali pa, tako, uničit? Ali jih lahko ravno tako?«

Uf, dobro vprašanje. Močno vprašanje!

Običajno se ti otroci, kateri so višja vibracija, porodijo prav v družini, kjer se vidi, da se bo vsaj eden od staršev zbudil, da ga bo razumel in da ga bo videl in da mu bo dopustil, da bo lahko zacvetel.

Če nič drugega, se običajno porodi točno tam, kjer se bosta starša, ali razšla ali pa medsebojno uskladila v takšnem konceptu, da nastane ena močna energija. To je tisto nekaj, kjer se v otroku, kot jim pravite – ali indigo ali kristalni ali zlati otroci, se pravi, otroci s posebnim poslanstvom, kjer so tako povezani sami s seboj, da točno dihajo in vedó in ženejo v spremembo.

Si predstavljate, kako bi bil svet lepši, če bi vi poslušali svoje otroke?

Ko bi otroci dejali: »Jaz bi šel spat.«, in vi bi šli spat. On bi šel jest, vi bi šli jest. On bi se šel igrati, vi bi se šli igrati. Se pravi, bi vi bili njegov otrok.

Si predstavljate, kako božanski bi bil ta svet?

In ti otroci bodo prestopili sistem, ker bodo izstopili in nadvladali sistem.

Ampak, težava bo v temu, ker bo ta sodobna družba, zaradi svojega lastnega pohlepa, težine, jeze in nadzora ali ujetega suženjstva, poskušala te otroke sklatiti z neba, da ne bi bili svojeglavi.

Najlažje! Čipirajmo jih zato, da jih boste ukrojili!

Od vas je odvisno, ali boste stopili tako daleč naprej, da jim boste dopustili in jih slišali, da se bodo razcveteli ali pa jih boste pomendrali.

Ampak, ta generacija, katera ste vi, katera živi tukaj, bo naredila velike spremembe, ker slišite svoje otroke, ker jim dopuščate, ker opazujete, ker ozaveščate.

In vi ste tisti, kateri njim dajete možnost do popolnega razcveta.

Če ne bi bilo vas, ne bi bilo teh otrok. Ne bi bilo tistih, kateri so prišli vam na pomoč.

Ti otroci bodo obrnili svet. Zelo bodo jasnovidni oziroma so jasnovidni. Zelo močno sodelujejo s Svetom energije. Zelo močno sodelujejo s Svetom mrtvih, ker mrtvi zvišujejo frekvenco.

Zakaj zvišujejo? Zelo preprosto!

Ker svet življenja se ustvarja tukaj in sedaj. (Da.) Se ustvarja tukaj in sedaj, samo v živemu fizičnemu telesu, kjer se ustvarja zapis, kjer se ustvarja spomin. In ta energija je vedno bolj kvalitetna ali višje vibrirna. Zato, ko odhajajo, mrtveci imajo višjo frekvenco.

In kaj se zgodi?

Kaj kmalu so tam, kjer ste vi, čisto sami. Skorajda si dajete roko z roko, isto posteljo, iste prehode. Če opazate, vedno bolj intenzivno zaznavate druga bitja. Kaj pa mislite?

Mrtvi vas znajo kmalu dohiteti oziroma prehiteti. In Jaz bi to bil in Bom iz srca vesel. Pa veste zakaj?

Ne vaši otroci. Vaši otroci bodo poslušali Svet mrtvecev, če se Smem tako izraziti. Kako naj pričaram vaš, vaše rajne oziroma vaša predhodna življenja ali kaj takega, ko pa nimate izrazov?! Pri Nas bi dejali: »Iskra preteklosti. Iskra preteklega izživetja. Iskra preteklega spomina.« To je tisto nekaj, kar je Božanskega.

In ti indigo ali vaši otroci so zelo dovzetni za Energije, ker jim prisluhnejo, ker jih vidijo, ker čutijo. Ker vedó, da z roko v roki, s Svetom mrtvih, Svetom mrtvih ali rajnih, že predhodno živečih, zmorejo ustvariti en pakt.

Si predstavljate?

Ko bi k vam v življenje vstopil en mrtvec in vi bi bili divjak. Vse bi nadzorovali. Bi bili glava družine, ker bi povedali, kdaj boste jedli, kdaj boste spali, kdaj bodo drugi to, kdaj bodo drugi ono – vse ste vi glavni! In vse krotite. Vse si podjarmite. Celo družino. Celo družinsko vejo.

In nato pride k vam en mrtev, katerega vi vidite.

Slekli bi ga iz kože, če bi imel kožo! Stepli bi ga, če bi imel kompaktnost. Zalučali bi ga čez okno, če bi ga lahko prijeli. In si predstavljate to vizijo, ko bi Svet mrtvih, s popolnim

spominom, z ozaveščanjem vstopil v vaš svet, kako hitro bi se vaš svet preoblikoval?! Svet mrtvih bi nadzoroval vas. Vi jim nič ne bi mogli. Jih ne bi dojali. In ker bi se jih bali, ker jih ne bi obvladali, bi se ukrotili. Samo Svet mrtvih je potrebno odpreti.

In ti novodobni otroci sodelujejo že z njimi zelo intenzivno. Morda se tega bolj zavedajo, morda manj. Od tega vi bežite ali pa ne? Ampak, kdo lahko reši svet? Ta kombinacija. Svet mrtvih in svet mlajših.

In ta je edina opcija, katera zmore pripeljati do vsega.

Pa veste, zakaj Svet mrtvih? Ker na koncu življenjske zgodbe, življenjskega izdiha, se kesajo in se ozavestijo: »Zakaj nisem si zaupal? Zakaj nisem upal narediti? Zakaj nisem izkazal več ljubezni? Vsegá?«

Izkažejo moč. In to je takozvano kesanje. Ampak, kesanje v temu, da niso izpolnili, kar so si želeli.

Potem pa pridejo otroci, kateri živijo svoje sanje in hočejo živeti svoje sanje, ker imajo vse opcije, ker jim vi dopuščate, ker jih slišite, ker ste duhovni, ker razumete, ker sledite razvoju, ker sledite inovacijam, ker bežite od tehnike in tehnologije kakršnekoli vrste in njim dajete pravi pečat.

In ta kombinacija zmore umiriti ali preoblikovati svet.

In tudi vaše zgodovinske knjige opevajo, da pride čas, ko bodo živi in mrtvi stopali z roko v roki naprej. Ne manjka veliko. Mnogi že videvate. Mnogi že slišite. Mnogi že zaznavate.

In tako se bo izrodila bolečina. Tako več ne bo rajnega sveta. Ne bo več bežečega sveta. Tako se boste ozavestili, da je tukaj in sedaj najlepši kraj, v kateremu lahko ustvarjate najlepše spomine.

Zato bi za konec dejal. Zavedajte se tega. Spoštujte naravo. Spoštujte vse okoli sebe. Ampak, najprej spoštujte in cenite sami sebe. Ampak ne kot napuh. Kot hvaležnost, da imate to telo, kakršnega imate. Pa tudi, če je morda malce izven vaših proporcij ali zahtev, ali želja ali tistega nečesa – sprejmite ga. Vzljubite ga. Ker bitje, katero se trudi za vas, se trudi za vse okoli vsega.

Tako, da, za konec bi vam dejal:

Spoštujte sebe in svet okoli sebe. In postali boste večja ljubezen. In življenje bo postalo bolj lahkotnejše.

Lepo, lepo pozdravljeni.